75STE JAARGANG No. 9889 ZATERDAG 9 AUGUSTUS 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24199

Ter voorlichting

De mentaliteit en de sfeer van de huidige regering treden aan het licht

III

Na de aanneming van het Statuut moesten onze wettelijke regelingen aangepast worden aan de nieuwe rechtsorde. Ook de status van de hier wonende Nederlanders, die in Nederland of Suriname geboren zijn, moest worden herzien. Met deze herziening is men bezig. Op 29 augustus 1956 (dus twee jaar geleden) werd bij de Staten ingediend een ontwerp-landsverordening regelende de toelating tot en de uitzetting uit de Nederlandse Antillen. Het voorlopig verslag hierover werd door de Staten uitgebracht op 27 juli 1957 (ruim een jaar geleden). In deze toelatingsverordening heeft deze regering voorgesteld de bepaling op te nemen dat de niet-hiergeboren Nederlanders die 12 jaar of langer geleden zijn toegelaten, niet uitgezet zullen kunnen worden. De toelichting op deze bepaling door de regering zelf gegeven komt hierop neer, dat deze Nederlanders naar de thans heersende opvattingen betreffende de Rijkseenheid geacht worden te zijn opgegaan in de Antilliaanse gemeenschap.

Wij stellen voorop, dat het geenszins onze bedoeling is de journalist A. de Wit te verdedigen. Wij willen slechts naar voren brengen, dat de heer A. de Wit in 1940 op Curaçao is aangekomen als jongen van 17 jaar; dat hij hier de Mulo-school heeft doorlopen en daarna de A.M.S. Dat hij daarna tot vervulling van zijn militaire dienst is opgeroepen en schutter was met onze Curaçaose jongelingen. Hij heeft zich voorzeker de Curaçaose sfeer eigen gemaakt. Deze Nederlander, die 18 jaar op Curaçao is, wil de regering uitzetten. Een maatregel in strijd met de geest van de nieuwe rechtsorde, zoals die door de regering zelf wordt geïnterpreteerd in haar voorstel aan de Staten.

Waarom? Waarom de heer A. de Wit niet gerechtelijk laten vervolgen?

De minister van Justitie zei ergens, dat als hij de heer A. de Wit gerechtelijk laat vervolgen de journalist een boete zou krijgen en daarop kan de minister hem moeilijk uitzetten.

Elders zegt deze minister: De uitzetting van de heer De Wit heeft niets te maken met recht, doch met beleid. Al zou deze uitzetting volkomen verkeerd beoordeeld en desnoods onrechtvaardig zijn, dan volgt daar nog helemaal niet uit, dat de rechtszekerheid in de Antillen verdwenen is. Waken voor de rechtszekerheid is niet hetzelfde als waken tegen onrecht.

Het is toch zeker, dat waken voor een minister van justitie!

Het is toch zker, dat waken voor de rechtszekerheid onder meer inhoudt het waken tegen onrecht.

Als de uitzetting van iemand onrechtmatig zou zijn, dan dient mer de onrechtmatigheid te erkennen er niet goed te praten en als rechtmatig voor te stellen. Want dan is men bezig een verkeerde norm toe te passen, waardoor de rechtszekerheid dan niet inééns verdwenen is, maar toch wel een geducht knauw krijgt.

De fout is, dat de minister de stelling verdedigt, dat van de kant van het Koninkrijk niet onderzocht en uitgemaakt mag worden, dat de uitzetting al dan niet onrechtmatig is. Deze waarborg aanvaardt hij nie. Dit blijkt uit een interview van de minister in Nederland, dat wij hieronder zullen aanhalen.

Wij herhalen, wat wij in een vorig artikel schreven: wij geloven niet, dat de huidige regering bewust aanstuurt op een scheiding van Nederland. Maar dat haar vrijheidsstreven een scheiding kan en naar alle waarschijnlijkheid zal uitlokken indien onze regeerders bij hun eisen blijven, wordt ons steeds duidelijker. Een interview door minister S. van der Meer toegestaan aan een speciale verslaggever van „de Volkskrant", sterkt ons in deze overtuiging. De minister zegt in dat interview de onderhandelingen over het verbreken van de banden gehoord t hebben. Hij voegt er bij niet t geloven, dat de gedachtengang ech leeft. De volgende passage uit he interview openbaart ons een en ande over de zeer eigenaardige sfeer e de mentaliteit bij onze huidige regeerders.

De interviewer:

„Is het niet zo, dat Nederland in het Statuut — dat de verhouding tussen de Amerikaanse Rijksdelen en Nederland regelt — enkele artikelen heeft laten opnemen (onder andere over de benoeming van de gouverneur) om te bereiken, dat er

(Wordt vervolgd op pag. 6)

De bijeenkomst van de Algemene Vergadering

SOBOLEL eist onverwijlde terugtrekking van Britse- en V.S.-troepen uit M.-Oosten

New York. — **De bijeenkomst van de Algemene Vergadering duurde slechts 35 minuten. De afgevaardigden waren het er over eens, dat er slechts één kwestie zou worden besproken, nl. de klachten van Libanon en Jordanië over inmenging in hun binnenlandse aangelegenheden door de Verenigde Arabische Republiek.**

Op voorstel van de voorzitter, de Nieuwzeelander Sir Leslie Munroe, werd besloten op woensdag het eigenlijke debat te beginnen.

Sir Leslie Munro had de bijeenkomst geopend met een verzoek tot de afgevaardigden der 81 leden van de V.N. om zich te onthouden van onwaardige propaganda en de kwestie objektief te bezien.

De Rus Sobolef eiste onmiddellijk dat de vergadering maatregelen zou nemen om de onverwijlde terugtrekking van de Amerikaanse en de Britse troepen uit Libanon en Jordanië te bewerkstelligen, opdat er een einde zou worden gemaakt aan „de dreiging van een nieuwe wereldoorlog".

Cabot Lodge van de V.S. noemde de Russische verklaring „verbazingwekkend", daar de Sovjet-Unie al twee jaar weigerde gehoor te geven aan eisen van de V.N. om zich uit Hongarije terug te trekken. Volgens hem waren de moeilijkheden in het Midden-Oosten niet een gevolg van de aanwezigheid van Amerikaanse militairen in dat gebied.

Wanneer de Algemene Vergadering woensdag weer bijeenkomt zullen verscheidene delegaties, waaronder die van de Sovjet-Unie, de V.S., Engeland en Canada, waarschijnlijk geleid worden door de respectieve ministers van buitenlandse zaken.

Hun aanwezigheid zal Hammarskjoeld gelegenheid geven voor overleg achter de schermen.

Te Washington wordt algemeen verwacht, dat president Eisenhower een bezoek van een dag aan New York zal brengen om de algemene vergadering toe te spreken.

Secretaris-generaal Hammarskjoeld heeft een plan geschetst voor het oplossen van bepaalde vraagstukken in het Midden-Oosten. **Dit initiatief is kennelijk een poging om op deze zitting, warvan men vrijwel algemeen weinig meer dan onvruchtbare polemieken verwachtte, tot konkrete resultaten te komen.**

Hammarskjoelds betoog, dat in zeer voorzichtige bewoordingen was gesteld, bevatte een aantal suggesties, waarvan de volgende de voornaamste waren:

1) Een verdere ontplooiing van de groep V.N.-waarnemers in Libanon en een mogelijke „verandering van benaderingswijze" om uitdrukking te geven aan „de voortdurende bezorgdheid van de volkeren-organisatie voor de onafhankelijkheid en onschendbaarheid van Libanon".

2) „Speciale maatregelen" voor Jordanië, waaronder „enige versterking" van de V.N.-commissie voor toezicht op de naleving van het bestand in Palestina.

3) Een bevestiging van de zijde der Arabische staten, dat zij zich zullen houden aan de beginselen van de Arabische Liga betreffende „wederkerige eerbied voor de onschendbaarheid en souvereiniteit van elkaars grondgebied", non-agressie", niet-inmenging in elkaars binnenlandse aangelegenheden", en „samenwerking op basis van wederzijds, even groot voordeel".

4) Verlening van economische en technische hulp aan het Midden-Oosten via de V.N.

5) Algemeen begrip en eerbied voor „de vraagstukken en aspiraties" van de Arabische volkeren door hen te verzekeren, dat zij „hun eigen toekomst mogen bepalen op een zodanige wijze, dat het belang van zowel elk afzonderlijk land als van het gehele gebied het best wordt gediend.

Nieuwe Iraakse Grondwet belooft Vrijheid van Godsdienst

Bagdad. — De voorlopige Grondwet, die door de nieuwe Iraakse regering is afgekondigd, belooft volledige Vrijheid van Godsdienst. De grondwet zegt, dat hoewel de Islam de staatsgodsdienst is, de vrijheid van godsdienst en van meningsuiting gewaarborgd zullen blijven, zolang zij niet in strijd zijn met de openbare orde. De desbetreffende bepalingen in het ontwerp luiden:

„Alle mensen zijn gelijk voor de wet: Allen hebben dezelfde rechten en verplichtingen ongeacht ras, afkomst, taal of godsdienst.

Vrijheid van meningsuiting en van geweten zullen gewaarborgd zijn en niet aan wettelijke beperkingen worden onderworpen.

De Vrijheid van Godsdienst zal gewaarborgd zijn en alle godsdienstige meningen zullen worden geëerbiedigd voorzover zij niet in strijd zijn met de wet en de openbare zedelijkheid". (N.C.)

Nieuwe actie tegen de Kerk in Rood China

Rome. — Het Nieuwsagentschap „Fides" heeft bericht ontvangen, dat Rood China een nieuwe propaganda-actie tegen de Kerk aan het voorbereiden is.

De chinese pers heeft de recente onwettige consecratie van acht bisschoppen practisch doodgezwegen, zodat men later de katholieke wereld voor een voldongen feit kan stellen zonder gevaar voor reacties en teneinde ook de slachtoffers te isoleren en hen meer murw te maken. (N.C.)

Kardinaal SIRI Pauselijk Legaat op de Expo.

Vatikaanstad. — Zijne Eminentie Guiseppe Kardinaal Siri, aartsbisschop van Genua, is benoemd tot Pauselijk Legaat voor de Internationale Katholiekendagen, die op 14 en 15 augustus op de „Expo" te Brussel zullen worden gehouden.

Deze benoeming werd bekend gemaakt na het bezoek aan Rome van Graaf Ives du Monceau de Bergendal, adjunct-commissaris-generaal van het Vatikaans Paviljoen, teneinde de organisatie van de Katholiekendagen met Vatikaanse autoriteiten te bespreken.

Tijdens de plechtigheden zal Zijne Eminentie Gregorius Petrus XV Kardinaal Agagianian, pro-prefect van de Congregatie tot Voortplanting des Geloofs, het woord voeren. Eveneens staan als sprekers op het programma Mgr Fulton J. Sheen, hulpbisschop van New York, en kanselier Conrad Adenauer van de Duitse Bondsrepubliek. Z.H. de Paus zal zich via de radio tot de vergaderden wenden (N.C.)

—:—

Moskou. — De rantsoenering van benzine voor particulieren te Moskou is met ingang van 1 augustus opgeheven. Tot dusver kregen de eigenaars van personenauto's — een dertigduizend in de Sowjet-hoofdstad — een rantsoen dat hen in staat stelde ongeveer duizend kilometer per maand af te leggen.

Amerikaans Ministerie werpt Rood China ernstige beschuldigingen naar het hoofd

Washington. — **Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft communistisch China ervan beschuldigd de spanning in de Straat van Formosa te vergroten en de oorlogsdreiging te verhogen door zijn luchtmachtpotentieel in het kustgebied tegenover Quemoy en Matsoen te versterken.**

In een communiqué, dat aan de pers werd verstrekt, zei een woordvoerder van het State department, dat deze maatregelen door de regering te Peking genomen zijn op het moment, dat de communistische propagandisten in de gehele wereld de mond vol hebben van vrede.

De woordvoerder merkte op, dat de overbrenging van vliegtuigen waaronder straaljagers van Russische makelij naar verschillende vliegvelden, die voorheen niet gebruikt werden in het kustgebied tegenover Quemoy, Matsoe en Formosa, gepaard ging met de gebruikelijke voordevloed over de Chinese communistische radio, waarin gedreigd werd Formosa te „bevrijden".

Hij verklaarde, dat de Amerikaanse regering de toestand uiterst nauw gade volgt.

In antwoord op een vraag verklaarde de woordvoerder geen inlichtingen te hebben over de samentrekking van Chinese communistische troepen in het betrokken gebied.

Over het algemeen schijnt men te Washington niet te denken, dat communistisch China, ondanks zijn dreigementen, bereid is zich in een militair avontuur in de straat van Formosa te storten.

VIJFLING in LA PAZ geboren

La Paz. — In La Paz is een vijfling, allen van het mannelijke geslacht, geboren. De babies, die evenals de moeder, mevr. Luisa de Toro, in uitstekende gezondheid verkeren, zijn in couveuses geplaatst. Zij wegen 1500 tot 1700 gram en zijn 30 tot 35 cm. lang.

De vader is een mijnwerker uit Oruro. Mevr. de Toro heeft al verscheidene malen tweelingen gekregen.

De beeldengroepen op de beroemde, thans beruchte, „Brandenburger Tor" komen terug. De Quadriga, de Zegewaen en Viktoria, die hier aan een kraan hangt en van West-Berlijn naar Oost-Berlijn getransporteerd wordt. Zoals „vroeger" zal de nieuwe „Quadriga" ook weer in de richting van „Unter den Linden" staan.

Na Braziliaanse reis van DULLES:

Geen nieuwe samenkomst van Amerikaanse staatshoofden

Economische situatie in tal van landen VOEDINGSBODEM voor Communistische penetratie

Washington. — **Er zal geen nieuwe samenkomst van Amerikaanse staatshoofden zijn, alvorens dit grondig is voorbereid, teneinde konkrete resultaten te kunnen afwerpen. Dit is de algemene indruk in de Amerikaanse hoofdstad na de reis van minister Dulles naar Brazilië om daar met president Kubitschek te beraadslagen.**

Een dergelijke conferentie lijkt overigens in Washington niet absoluut noodzakelijk om de problemen van het Westelijk halfrond op te lossen. Men wijst erop, dat het denkbeeld ervan door de president van Brazilië werd geopperd, maar dat de Ver. Staten zich, zeker vooralsnog, hierbij niet hebben aangesloten.

Het meest onmiddellijk doel van de amerikaanse politiek ten aanzien van Latijns-Amerika schijnt — in het licht van de drie achtereenvolgende reizen, te weten vice-president Nixon, Dr. Milton Eisenhower en minister Dulles, naar de Zuiderbuurlanden — te zijn een hij-eenkomst van de ministers van buitenlandse zaken voor te bereiden.

Het verslag, dat de broer van de Amerikaanse president van zijn bezoek aan Midden-Amerika zal uitbrengen, zal de klemtoon leggen op het economisch aspect van het Latijns Amerikaanse probleem. Milton Eisenhower is voorstander van particuliere kredietversterking aan de landen van het continent en het aanzien van de politiek van financiële schenkingen.

Het schijnt, dat Foster Dulles tracht het program van Milton Eisenhower op politiek niveau aan te vullen. **Het name verplaatste Dulles naar het terrein van het Westelijke halfrond de strijd, die hij binnen Luttele dagen hoopt te voeren in de algemene vergadering der V.N. tegen „de indirecte agressie", waaraan de communisten zich in het Midden-Oosten en, naar het oordeel van Dulles, elders in de wereld schuldig maken.**

De Amerikaanse bewindsman verheelt zich niet, dat de ernstige economische situatie in tal van landen van het Westelijk halfrond een vruchtbare voedingsbodem vormt voor de communistische penetratie. Er heeft overigens in het verleden dikwijls een neiging bestaan om bovenal een politiek karakter aan de moeilijkheden toe te kennen, hetgeen vaak kritiek van de landen van het halfrond heeft uitgelokt. Het zal tijdens de besprekingen van Dulles in Rio de Janeiro aan geen gelegenheid ontbroken hebben om de vinger te leggen op de meest materiele oorzaken van het gevaar. De rapporten, die de vice-president, de broer van Eisenhower en de minister van buitenlandse zaken uitgebracht hebben of nog zullen uitbrengen zullen vermoedelijk een compleet geheel van uiteenlopende inzichten vormen waaraan een nieuw beleid uitgewerkt kan worden.

Dit beleid kan geen concrete vormen aannemen zonder diplomatiek overleg, hetzij rechtstreeks tussen Washington en de hoofdsteden der andere republieken, hetzij in het kader van de organisatie van Amerikaanse Staten.

Het kan vervolgens het onderwerp vormen van een conferentie van de ministers van buitenlandse zaken van het halfrond die tenslotte tot een „topconferentie" kan leiden, waarop definitieve en positieve beslissingen worden genomen, en niet louter een gelegenheid is om beginselverklaringen te leggen zoals de bijeenkomst van 1956 te Panama, die van generlei invloed is geweest op een oplossing van de waarachtige problemen der Amerikaanse republieken en geen werkelijke sfeer van begrip heeft gekweekt tussen Latijns Amerika en de Verenigde Staten.

Dulles heeft tijdens een bijeenkomst met de ambassadeurs van Latijns Amerika hen ingelicht over zijn bezoek aan Rio.

Waarom ISRAEL geen Brits-Amerik. luchtbrug over zijn grondgebied wil

Jeruzalem. — „Ingeblazen onofficiële verklaringen" van Britse ambtenaren in Amman, volgens welke er Britse strijdkrachten in Jordanië zijn om dat land tegen Israël te beschermen, behoren tot de redenen, waarom Israël niet wil toestaan, dat er een Brits-Amerikaanse luchtbrug naar Amman over Israëlisch grondgebied loopt, aldus hebben Israëlische ambtenaren vandaag in particuliere gesprekken te Jeruzalem medegedeeld.

Van gewoonlijk welingelichte zijde te Jeruzalem werd vernomen, dat de bevoorrading van de Britse troepen met Amerikaanse transportvliegtuigen binnen enkele dagen zal worden opgeschort. Voor deze vluchten over Israël zijn geen Britse vliegtuigen gebruikt.

GEZIEN door een Antilliaan

Wie eenmaal veilig door het blauwe gordijn van zes officiële contrôleambtenaren heen gebroken is en na het invullen van talrijke formulieren in zijn taxi stapt richting Port of Spain, voelt intuïtief dat Trinidad een merkwaardig land is. Er zit leven in dit gebied.

Niet alleen in de kikkers die hier, in tegenstelling tot hun blaffende soortgenoten in Suriname, echt fluiten, maar ook in de dynamiek van de nieuwe natie.

Dit eiland is namelijk aangewezen om te dienen als plaats voor de hoofdstad van de West Indische Federatie. Het schijnt dat Dr. Eric Williams, het volle gewicht van zijn grote prestige in de schaal heeft gelegd om dit te bereiken. Maar hiermede beginnen prompt de moeilijkheden.

Een neutrale commissie had een plek tussen het vliegveld Piarco en Port of Spain aanbevolen. Het lag gunstig, was voorzien van wegennet, gebouwen, electriciteit, water e.d. alle gedurende de oorlog aangelegd door de toen bezorgen in de verfoeide „yankee dollar".

Intern-politieke motieven spelen echter daar minstens een even grote rol als hier in de Antillen.

Derhalve besloot de federale regering haar oog te laten vallen op een andere plaats.

Gelegen aan de prachtige beschutte baai, waar men op korte afstand de hoge bergen van Venezuela bijna met de hand raakt, bezat deze plek een aantal installaties in totaal ter waarde van ongeveer 200 millioen U.S.A. dollars. Het „enige" bezwaar was, dat het voor 99 jaren aan Amerika was verpacht tegen levering van enkele oudere, maar toen zeer nuttige en welkome oorlogsschepen...." Het andere bezwaar bestaat nu hierin dat de amerikanen terecht naleving van de overeenkomst eisen en erop wijzen dat de strategische verdediging van het Caribisch gebied de blijvende vestiging van hun marine daar vereist....

De verhoudingen werden er niet beter op. Weer werd een studiecommissie ingesteld.

Wel werd het advies: niet Chaguaramas, populair bekend als „chag". Doch weer was men niet tevreden.

Thans is er een officieel onderzoek gaande naar de rechtsgeldigheid van de pachtovereenkomst. Men schijnt zich erop te beroepen dat gedurende de oorlogsdagen Winston Churchill bij het aangaan der overeenkomst de lokale regering niet heeft geraadpleegd, weshalve men niet gebonden zou zijn. Weinigen nemen dit argument als serieus bedoeld aan.

Een nieuw element werd onlangs nog in de strijd en naar voren gebracht n.l. de actie van een aantal vissers, die in 1942 bij de vestiging van de vlootbasis „verjaagd" d.w.z. tegen hoge betaling uitgekocht werden.

Al bij al is het een onprettige toestand voor alle partijen. De federatie heeft nog geen hoofdstad.

Men blijft ageren en het lijkt ons niet ondenkbaar dat de amerikanen, ondanks hun rechten, ondanks hun investeringen in de basis, op een bepaald moment er genoeg van krijgen en naar elders een heenkomen zoeken.

De sentimentsoverwegingen van bepaalde personen zullen er zeker door bevredigd zijn. De financiële gevolgen zullen echter door de meesten worden gevoeld.

Een ander brandend probleem is de rassen-kwestie. Zoals bekend bestaat de bevolking van Trinidad voor een zeer groot deel uit afstammelingen van Aziaten (indiërs en chinezen). Deze vormen een werkzame, spaarzame groep, die een groot deel van handel en industrie in handen heeft en steeds meer economisch vooruit gaat. Hun politieke instelling is naar onze indruk niet ten gunste van de huidige regering. Eerder gaat hun sympathie uit naar de omvangrijke figuur van Albert Gomez, die hard bezig is binnen de federatie zijn verloren gebied te heroveren.

Opvallend is het feit dat men op de britse eilanden veel minder met de wereldgebeurtenissen mee leeft dan wij hier. Sociale evenementen, cricket, voetbal en races nemen de hoofdkolommen in beslag. Daarna volgt politiek uit de Commonwealth en dan pas wat in de rest van de wereld gebeurt.........

Overigens valt ons direct op het gevoel voor traditie en voor stijl. En dat zijn waardevolle zaken die de laatste jaren in de Antillen al te vaak als „koloniaal" worden gedoodverfd en als zodanig in het vergeten hoek bewaard.

Lezers luchten hun hart

De Hete Brei

(Buitenverantwoordelijkheid der Redaktie)

In de „Amigoe" van vrijdag 8 augustus zijn twee schrijvers heftig van leer getrokken tegen de C.O.P., tegen de heer Van der Hoeven en tegen de ondergetekende. Dit alles vanwege een simpele vaststelling van enige onweerlegbare feiten, die gestaafd wordt met nuchtere cijfers. Aangezien geen van de opponenten heeft aangetoond, dat deze cijfers onjuist zijn, mag voorlopig worden aangenomen, dat de heer Van der Hoeven het bij het rechte eind heeft gehad.

Dat menige K.V.P.-bestuurder het volstrekt niet prettig heeft gevonden om zo de waarheid op schrift te zien, spreekt vanzelf. Het is echter jammer, dat de schrijvers bij gebrek aan betere argumenten zich te buiten gaan aan wilde beschuldigingen, die blijkbaar bedoeld zijn om de kern van de zaak te verdoezelen. De schrijvers draaien om de kwestie heen als katten om de hete brei.

In de eerste plaats enkele opmerkingen ten aanzien van het onderschrift van de heer Morkos. Deze heer begaat dezelfde fout als mr I C. Debrot in zijn artikel van 29 juli, wanneer hij als over het hoofd gezien element aan komt dragen met „aversies". De heer Van der Hoeven heeft niets anders gedaan dan aangetoond, hoe het met de stemmen zal gaan onder bepaalde omstandigheden. Dit verloop heeft met aversies niets uitstaande, maar is uitsluitend afhankelijk van de geldende bepalingen van het kiesreglement.

Men kan natuurlijk van mening verschillen over de vraag of de K.V.P. twee zetels in de Staten zal behalen. De heer Van der Hoeven meent van niet. Maar al zou dit gebeuren, dan nog is de berekening niet fout. Hoogstens zou hij overbodig zijn geweest.

De heer Morkos noemt het merkwaardig, dat velen toch zulk een zwak geheugen blijken te hebben. Hij doelt hierbij op het samengaan van de C.O.P. met de D.P. Mag ik een stukje overnemen uit het pamflet nummer 4 van de C.O.P., dd. 14 juni 1958? Daar staat dit: „Wat Alerta de C.O.P. in hoofdzaak voor de voeten werpt, is de medewerking aan de huidige regering. Wij begrijpen dit verwijt niet goed. Want als wij terugzien naar 1955, toen het Bestuurscollege van Curaçao moest worden samengesteld, dan horen wij uit nog duidelijk de **pertinente eis** van de K.V.P., dat de D.P. in dat college **moest** worden opgenomen." De C.O.P. is uit de regering getreden, maar de K.V.P. voelt zich nog kiplekker in het bestuurscollege, naast de D.P. Inderdaad, het geheugen van sommigen is wel erg zwak.

De schrijver beweert verder, dat de C.O.P. zich steeds anti-katholiek, anti-Antilliaan, anti-Antillen heeft getoond. En even verder, dat de C.O.P. nog nooit één goed woord heeft gehad voor iets wat der Antillen is. Ondanks de fraaie woordkeus begrijp ik deze beweringen niet goed. Wat is „der Antillen"? Het onderwijs misschien? Maar daar hebben geloofsgenoten van de heer Morkos nog onlangs heel lelijk over geschreven.

De heer Van der Hoeven kwam met feiten voor de dag, de heer Morkos uit beweringen, die wegens gebrek aan enig bewijs al even beledigend zijn als het werk van de klodderaars met rode verf.

De schrijver begrijpt „de kunstmatige en rekenkundige drukte niet van Van der Hoeven". Hij meent, dat de heer Van der Hoeven best zou kunnen zwijgen, indien hij zeker was van de goede gevolgen ener samenwerking met de N.V.P. Waarde redaktie, hier gaat het nu juist niet om! Het gaat niet om de persoonlijke overtuiging van een zekere mijnheer Van der Hoeven. Het gaat om de juiste voorlichting van de lezers van uw blad en om die van de kiezers in het algemeen. Mag dat niet van de heer Morkos?

Het beantwoorden van het andere ingezonden stuk, ondertekend door „Een K.V.P.-er" valt mij moeilijker, omdat ik er persoonlijk bij betrokken ben. De schrijver begint al vrij snel met een lelijke insinuatie, nl. dat de heer v.d. H. „de hele boel in de steek heeft gelaten en naar Mexico is vertrokken". Merkwaardig, dat ik hier hetzelfde liedje hoor als dat wat de heer Braam gezongen heeft in „Today" van 8 augustus! Is de schrijver zo'n vreemdeling in Jeruzalem, dat hij niet weet, dat bij de C.P.I.M. bepaalde verloven **verplicht** zijn en in het buitenland **moeten** worden doorgebracht?

Maar de heer K.V.P.-er weet nog meer dingen niet, hetgeen hem blijkbaar het recht verschaft met slijk te werpen. Hij weet bv. niet, dat sommige hoofdambtenaren kans zien om per jaar nog méér te verdienen dan een minister. Hij weet niet, dat de ministerssalarissen tot stand zijn gekomen na ampele bestudering van de situatie in Nederland.

En nu nóg iets, waarbij de schrijver de plank volkomen misslaat. Hij laat mij (als oud-minister) delen in „de bekende ACHTTIEN DUIZEND GULDEN fooi en de welverdiende TIEN DUIZEND GULDEN pensioen." Bent u ook zo geschrokken van deze cijfers, mijnheer de redakteur?

Wat is nu de **waarheid?** Met de hand op het hart kan ik verklaren — en ieder kan dit gemakkelijk controleren aanzien ik ambtenaar ben — **dat ik nooit of te nimmer f 18.000,— fooi heb gehad.** Ik heb na mijn aftreden als minister nooit een cent meer gehad dan het mij toekomende salaris als inspekteur van de volksgezondheid. En dit om de eenvoudige reden, dat ik geen recht had op meer.

En dan die tienduizend gulden pensioen! Of ik die ooit krijgen zal, is de vraag. Indien ik vandaag de dag thuis blijf zitten en niets verdien, zou ik recht hebben op dat bedrag. Maar ik werk nog en wat ik daarmee verdien, wordt van dat zg. „pensioen" afgetrokken, met het resultaat, dat ik er wederom geen cent van krijg. Dit is de werkelijkheid, mijnheer de redakteur, en ik hoop met deze verklaring — die ik met de grootste tegenzin publiceer — twee nare sprookjes uit de wereld van de Antillen te doen verdwijnen. Maar het zal niet helpen, vrees ik. De een gooit met rode verf naar auto's en portretten, de ander met modder in de krant.

Ik zal niet alle onzin weerleggen, die de schrijver nog verder heeft gespuid. Daarvoor zou ik al te veel van uw plaatsruimte opeisen. De lezer weet uit het bovenstaande waarschijnlijk reeds voldoende, om de waarde van het ingezonden stuk te kunnen beoordelen.

E. J. van Romondt

Wij weten hoe hij het ziet; Maar hoe zien de kiezers het?

(Buitenverantwoordelijkheid der Redaktie)

In een wanhopige poging tot „face-saving", heeft de geachte heer P. van der Hoeven, door middel van een hatelijk ingezonden stuk, voor de zoveelste maal geprobeerd de K.V.P. te kraken.

Wat de heer Van der Hoeven met zijn venijnig geschrijf tegen de KVP hoopt te bereiken, weet ik niet. Wat ik WEL weet, is, dat de heer Van der Hoeven, door zulk geschrijf (en niet te vergeten zijn gemarchandeer dan met de ene, dan met de andere partij), WEL bereikt, is, dat hij het vertrouwen verloren heeft van de overgrote meerderheid van zijn kiezers....

Daar de geachte heer Van der Hoeven ook gemeend heeft in zijn ingezonden stuk in de „Amigoe di Curaçao" (in de „Beurs" en „Today" werden deze passages om de een of andere reden weggelaten) ook op mijn persoon zijn gal uit te spuwen, nl. dat „de heer Van Delden aan de Noorduynweg op een openbare vergadering een suikerzoete tirade in het Nederlands hield, waarna hij in het Papiaments nogal hartig tegen mij van leer trok".... enz., stel ik er prijs op de inhoud van deze door mij zo suikerzoete tirade aan de lezers voor te leggen.

„RIJKSGENOTEN! De K.V.P. heeft de taak op zich genomen Uw zaak naar eer en geweten te verdedigen en voor een rustig, vreedzaam en vooruitstrevend Bestuur zorg te dragen.

Wij doen een kort maar klemmend beroep op U.

Gaat ter stembus op 1 September. Werkt mee aan een schone toekomst van Uw tweede Vaderland op Curacao. Stemt goed! Stemt op de partij, die U de meeste waarborg geeft.

Stemt op de candidaten, die bewezen hebben verantwoordelijkheid te willen en te kunnen dragen.

Stemt op personen, die geen twijfel laten, betreffende hun waarachtigheid, bekwaamheid, belangeloosheid en trouw aan hun beginselen.

Stemt op de lijst waarop de namen voorkomen van mannen en vrouwen, die hetzelfde willen als Gij, n.l. ORDE, VREDE, WELVAART, RECHTSZEKERHEID en RIJKSEENHEID.

Maakt straks rood het hokje voor de naam van die persoon die Uw vertrouwen heeft, op de partij die het land wil dienen en niet de gunst van het volk wilt kopen.

Gaat ter stembus! Bouwt mee aan de toekomst van Uw tweede vaderland! Stemt verstandig! Stemt goed! Stemt voor rechtszekerheid!

Stemt voor een blijvende Rijkseenheid!

Stemt op de lijst van de K.V.P.!"

Wat betreft mijn toespraak **in het Papiamento.** Inderdaad heb ik o.a. het een en ander over de geachte heer Van der Hoeven gezegd. Mag dat dan niet? De heer Van der Hoeven vergeet misschien, dat hij niet meer in de Democraten-regering zit waar hij toentertijd in de gelegenheid was dapper mede te helpen Curaçao en de Nederlandse Antillen bergafwaarts te sturen.

Of is hij misschien bang van kritiek? Dan moet hij maar uit de politiek gaan.... Wie aan de weg timmert....

In mijn Papiamentse toespraak heb ik mijn toehoorders gezegd, dat de Nederlanders geen appreciatie kunnen hebben voor een persoon, die geen vaste koers heeft, voor een persoon, die zo marchandeert als „politicus" Van der Hoeven.

Ik herinnerde mijn toehoorders er aan, dat het **dezelfde heer Van der Hoeven** was, die deze D.P.-regering mogelijk heeft gemaakt en vele jaren door dik en dun (denk maar aan de vele politieke benoemingen, konflikt Gouverneur Struycken, verhoging ministerssalarissen met 10.000 gulden — **ook zijn minister** .... — kopen van grond voor fantastische prijzen van partij-politieke vrienden, enz.) heeft gesteund, althans „lekker" in de D.P.-regering bleef zitten. Ik vertelde mijn toehoorders, dat door deze uitgesproken anti-macamba-groepering te steunen, bedoelde heer verraad pleegde tegenover zijn (Nederlandse) kiezers.

Ik vertelde mijn toehoorders, tenslotte, dat de heer Van der Hoeven, onder het mom van „de Nederlandse Antillen moeten gered worden" (zou het in werkelijkheid zijn „Mijnheer Van der Hoeven moet minister worden....?) hij zijn partij, of eigenlijk wat overgebleven was van zijn partij, aan de N.V.P. heeft overgeleverd.

Dit is wat ik allemaal gezegd heb op de openbare propaganda-vergadering van de K.V.P. op de Jan Noorduynweg. En de heer Van der Hoeven noemt dit nu „boerenbedrog" in zijn ingezonden stuk.

Kom nou, heer Van der Hoeven denk aan het gezegde van Abraham Linkoln!

„You can fool **some** of the people **all** of the time, you can fool **all** of the people **some** of the time, but you cannot fool **all** of the people **all** of the time...."

Henk van Delden

Naschrift van de Redaktie:

De Redaktie heeft gisteren haar standpunt reeds bepaald inzake een diskussie over het al of niet verbinden van lijsten. Zij meende echter onrechtvaardig te zijn, wanneer zij de twee inzenders geen gelegenheid gaf een persoonlijke zaak ook persoonlijk te beantwoorden.

Toch moet het haar van het hart, dat zij het betreurt, dat mensen, die zeggen de algemene ernst van de komende verkiezingen in te zien, toch zoveel aandacht besteden aan meer particuliere zaken over en weer.

Intussen blijft het besluit van de Redaktie staan: de betreffende diskussie is gesloten.

„HET NEDERLANDS JURISTENBLAD":

CAUSE CELEBRE ANTILLIENNE

CRITISCHE NOTITIES n.a.v. proces-CROES

De Nederlandse Antillen, als staat binnen het Rijksverband van het Koninkrijk der Nederlanden, is een jonge staat. Als zodanig heeft zij het aantrekkelijke van de jeugd: onbevangenheid ook tegenover aloude staatsrechterlijke verhoudingen, maar ook de nadelen daarvan: het heenglijden over feitelijkheden, die het blijven bestaan van haar meest wezenlijke waarden in gevaar brengen. Als in Nederland geboren, en thans in de Antillen levend burger, is het niet altijd verstandig zijn mening over de faits et gestes van Antilliaanse autoriteiten te publiceren; de jeugd is lichtgeraakt en het gevoel, dat men door de eeuwen oude partner Nederland, op de vingers getikt wordt, werkt daartoe mede. Maar er zijn soms daden, die niet onbesproken kunnen blijven, omdat zij, uit hun aard, als een teken zijn van het gevaar, waarin de Antillen blijvend kunnen gaan verkeren.

Er is op de Antillen een geruchtmakend strafproces geweest; geruchtmakend om velerlei redenen. Allereerst was de beklaagde een figuur van politieke betekenis; vervolgens heeft de verdediging geen middel onbeproefd gelaten, tot en met een aanval op een lid van de rechterlijke macht, om de man onder de tenlastelegging (verduistering) uit te halen. Het geval is aanleiding geweest tot een controverse tussen de minister van justitie en de magistratuur; de politie heeft in de personen van de politie-officieren op het eiland waar zich de zaak afspeelde, een veeg uit de pan meegehad; er is een felle anti-Nederlandse campagne gevoerd in een bepaalde partijpers en in pamfletten van een van de regeringspartijen, waarbij de integriteit van de Rechterlijke Macht in twijfel werd getrokken; dat alles culminerend in een serie vragen, bij de begrotingsbehandeling, van een van de Arubaanse Statenleden, waarbij openlijk gezegd wordt, dat er geen vertrouwen meer bestaat in de Rechterlijke Macht.

Nu kan men ten dele zulk een samenstel van daden zien in het schelle licht en de brandende hitte van de Antilliaanse zon: de maatstaven, die men hier èn voor de pers (een bepaalde pers dan) èn voor politici moet aanleggen, liggen nu eenmaal op een ander niveau dan in Nederland, waar de politieke strijd door de eeuwen heen in een bezadigd vaarwater is gekomen. Het is metterdaad voor de politieke partij, die een éclatante verkiezingsoverwinning behaalde (⅔ meerderheid in de Eilandsraad (gemeenteraad) van Aruba, 56.000 inwoners, jaarlijkse begroting rond Cf 20.000.000,—) en die, omdat op haar steun de Regering rust, het de facto voor het zeggen heeft —, geen plezierige gewaarwording als haar voorzitter, waarnemend gezaghebber van Aruba, voor verduistering wordt veroordeeld tot 9 maanden gevangenisstraf. Maar men mag dan toch verwachten, dat daarmede de kous af is, dat dan de executieve, hoe politiek ook gekleurd, zich neerlegt bij de uitspraak van de Rechterlijke Macht. En juist dat dit niet gebeurd is, dat steekt voor een jurist en dat steekt voor een advokaat, omdat aldus het fundament van het staatsbestel aan het wanklen komt; de eenheid van de staatsmacht in het geweten van de gezagsdragers, of zij nu behoren tot de executieve, de rechterlijke of de wetgevende macht. Immers wat zien wij gebeuren: de tot gevangenisstraf veroordeelde zit thuis zijn straf uit; een unicum voorwaar voor elk land, waar het democratisch grondbeginsel geldt dat iedereen, ongeacht politieke kleur gelijk is voor de wet.

Voorgeschiedenis

Over de voorgeschiedenis kan ik kort zijn; al bestaat er een groot verschil tussen het Wetboek van Strafvordering voor de Nederlandse Antillen en het Nederlands Wetboek van Strafvordering (zulks ondanks art. 39 van het Statuut, waarin het concordantiebeginsel verankerd is) ook onze strafvordering kent het aanhouden, de in verzekeringstelling geldig voor 4 dagen met een verlenging van 6 dagen, verzekerde bewaring (art. 67, acht dagen met een verlenging van acht dagen) en tot slot gevangenneming of gevangenhouding (art. 75).

Een eigenaardigheid bij onze strafvordering is voorts, dat wij niet het verschil kennen tussen „rechter-commissaris" en „rechtbank"; ons wetboek spreekt van „rechter-commissaris" en „rechter" en gaat er van uit, dat deze funkties in een en dezelfde persoon verenigd kunnen zijn. In de praktijk is dit echter gelukkig noch op Curaçao noch op Aruba het geval. Voorts kent onze strafvervolging — als tegenhanger van art. 92 R.O. Nl. — de **verplichte** instructie, indien de verdachte is een lid van de raad van advies of van de staten, lid van het bestuurscollege van een eilandgebied, dan wel lid van de eilandsraad.

Het bevel tot gevangenneming of gevangenhouding — geldig voor acht weken en met verlenging telkenmale voor ten hoogste acht weken — wordt gegeven door de Rechter in het Gerecht in Eerste Aanleg; het is ook de Rechter in het Gerecht in Eerste Aanleg, die rechtsingang verleent. Gevangenneming of gevangenhouding kan geschieden in elke stand van het geding; bij het verlenen van rechtsingang, tijdens de instructie, tijdens het onderzoek ter terechtzitting, in het laatste geval zelfs ambtshalve (art. 212 Sv N.A.), ook bij de einduitspraak.

Eveneens heeft de Rechter in het Gerecht in Eerste Aanleg, de bevoegdheid, in elke stand van het geding, de van zijn vrijheid beroofde verdachte in vrijheid te stellen, ambtshalve, op verzoek van de rechter-commissaris tijdens de instructie, of op verzoek van de officier of de verdachte zelf.

Een bevel tot gevangenhouding of gevangenneming, gegeven tijdens het geding, verliest zijn beperkte geldigheid bij de eind-uitspraak in eerste aanleg en wel krachtens het bepaalde in art. 205 van onze strafvordering; immers daar wordt bepaald, dat de rechter de invrijheidstelling beveelt van de beklaagde, die in verzekerde bewaring is, tenzij hij wordt veroordeeld dan wel op hem een maatregel wordt toegepast, welke vrijheidsbeneming medebrengt. Bij de laatste wijziging in het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen, ingegaan dd. 29 november 1957 (P.B. 1958/156), zijn de woorden „of op hem niet een maatregel, welke vrijheidsbeneming medebrengt" ingelast; blijkens de memorie van toelichting (Ontwerpen 1957 — 1958/28) is dit geschied om een einde te maken aan een ongewenste toestand, nl. dat de Rechter, indien opname in een krankzinnigengesticht of ter beschikking stellen werd bevolen, de beklaagde in vrijheid diende stellen, omdat geen veroordeling volgde.

M.a.w. volgt een veroordeling tot een vrijheidstraf en is de beklaagde in verzekerde bewaring, dan blijft bij in verzekerde bewaring ten zij uiteraard om andere redenen — bv. omdat de opgelegde straf gelijk is aan de tijd door de verdachte doorgebracht in voorlopige hechtenis — de Rechter invrijheidstelling beveelt. Uit de tekst van dit artikel blijkt voorts, dat de rechter zich t.a.v. de verdere gevangenhouding van een zich in verzekerde bewaring bevindende beklaagde niet hoeft uit te spreken; wordt de man tot een vrijheidsstraf veroordeeld, dan wordt de gevangenhouding ipso facto verlengd.

Voorlopige aanhouding en hechtenis

De bevoegdheid tot het voorlopig aanhouden, het in verzekering stellen en de gevangenneming dan wel gevangenhouding zijn beperkingen van de bij de Staatsregeling erkende persoonlijke vrijheid; art. 106 Staatsregeling is dan ook praktisch gelijk aan art. 171 Grondwet. Vermits art. 106 Staatsregeling, evenals art. 171 Grondwet bepaalt, dat de wet (landsverordening) zal voorschrijven in welke vorm het bevel tot aanhouding zal zijn gegoten, bevat art. 40 Strafvordering N.A. zodanig voorschrift; de tekst ervan is praktisch gelijkluidend aan die van art. 78 Sv. Nl., met dien verstande, dat het 4e lid — vermelding van de plaats waar de voorlopige hechtenis zal worden ondergaan — daarin niet voorkomt; art. 67 eerste lid houdt echter deze bepaling in.

Waar de voorlopige hechtenis dient te worden ondergaan is, gelijk in Nederland, te vinden in de „Beginselwet" (Verordening tot aanwijzing van de gestichten, waar, hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt ondergaan enz., P.B. 1930/73) en wel in art. 3 lid 2 daarvan: het Huis van Bewaring hetzij op Curaçao, hetzij op Aruba. Ten overvloede is het nog eens te lezen in het Wetboek van Strafvordering, nl. art. 67 laatste lid, waar aan de Rechter-Commissaris de bevoegdheid gegeven wordt, toegekend aan de officier en de hulp-officier om nl. minderjarigen beneden 18 jaar voorlopige hechtenis thuis te doen ondergaan; voorts in art. 97 waar sprake is van „de gevangenis", bij het bevel tot gevangenneming vermeld, zomede art. 98 overeenkomende met art. 566 Sv. Nl.

Waar art. 67 dan bepaalt, dat het bevel tot voorlopige aanhouding de plaats zal aanduiden van de in verzekeringstelling is aan de Rechter geen bevoegdheid gegeven een keuze te doen, welke die plaats zal zijn (behalve dan t.a.v. minderjarigen waar die plaats eventueel zijn woning kan zijn), doch is aan de Rechter imperatief voorgeschreven, dat hij de plaats als vastgesteld bij de Wet (het Huis van Bewaring) in dat bevel zal vermelden.

In het geval, hetwelk hier besproken wordt, is tijdens de instructie een bevel tot voorlopige aanhouding tegen de verdachte door de Rechter-Commissaris uitgevaardigd; de verdachte werd overgebracht naar het Huis van Bewaring. Bij het sluiten van de instructie heeft toen de raadsman van de verdachte aan de Rechter invrijheidstelling verzocht, subsidiair de gevorderde gevangenhouding te wijzigen in huisarrest; mirabile dictu is dit laatste toegestaan. De betrekkelijke beschikking is mij onbekend; ik ken derhalve ook niet 's Rechters motivering, doch ik heb geen artikel in de wet kunnen vinden, waaruit de Rechter de bevoegdheid afleidde de gevangenhouding toe te staan in de woning van de verdachte, nu de verdachte niet viel in de termen van de uitzonderingsbepaling van art. 38 2e lid Sv. N.A. toepasselijk ook bij de bevelen van art. 67 en 76 Sv. Mogelijk, dat de Rechter art. 67 zo heeft verstaan — al of niet op voordracht van de raadsman — als bij het naar mijn mening niet mocht verstaan; nl., dat de Rechter vrijheid bezit de plaats van gevangenhouding te bepalen.

Bij het veroordelend vonnis in eerste aanleg heeft de Rechter, die het vonnis wees, bevolen, dat de veroordeelde overgebracht zoude worden naar het Huis van Bewaring; een in zich volmaakt overbodig bevel, gezien art. 3 lid 2 P.B. 1930/73 maar consequentie van het eerder opgelegde huisarrest, nl. bij de verwijzing naar de terechtzitting.

Het Hof, uitspraak doende, vernietigde het vonnis van de eerste Rechter, geraakte overigens tot dezelfde kwalifikatie en dezelfde strafmaat (met aftrek van voorarrest), doch liet zich niet uit — vanzelfsprekend, gezien art. 205 — t.a.v. de gevangenhouding of de plaats van gevangenhouding.

Dit voorstellende als een omissie van het Hof — lijnrecht in tegenspraak met de bestaande jurisprudentie t.a.v. art. 231 Sv. N.A. (gelijk aan art. 423 Sv. N.L., o.m. H.R. 13 maart 1951/439; voorts Memorie van Toelichting Landsverordening Wijziging Wetboek van Strafvordering van Curaçao, Ontwerpen 1953—1954, 50/3) heeft de verdediging van de Procureur-Generaal gedaan gekregen, dat deze het vonnis van het Hof aldus interpreteerde, dat nu ook het „bevel" tot overbrenging in het Huis van Bewaring als in Eerste Aanleg gegeven vernietigd was en derhalve de verdachte hangende een verzoek tot gratie wederom thuis mocht gaan vertoeven, al zij het met bewaking voor de deur.

Verbijsterend

Eigenlijk is het verbijsterend, dat men, omgeven met wetboeken, jurisprudentie, Kamerstukken en alle paraphernalia horende bij wat onder „geleerd" wordt verstaan, dit alles moet gaan weerleggen; immers voor iedereen met ook maar enig gezond verstand moet het onzinnige daarvan meteen naar voren springen; doch het is helaas zo, dat een dwaas nu eenmaal het voorrecht heeft een situatie te creëren, waarover vele wijzen vanzelfsprekend het hoofd gaan schudden. Schrijvend voor het Juristenblad zal ik echter het gezond verstand in het keurslijf van de wettelijke regels moeten dwingen; al moet het mij van het hart dat ik de wet nog steeds zie als gekondenseerd gezond verstand, geformuleerd in zekere regels, en dat wie zich in bochten wringt om aan dat keurslijf, Recht genaamd, te ontkomen ofwel geen gezond verstand heeft of blijk geeft van een mentaliteit, die hem stempelt tot een gelegenheidsjurist.

Bovendien ben ik wel gedwongen tekst en uitleg te geven met de wet in de hand, omdat zich het merkwaardige feit heeft voorgedaan, dat een officiële instantie, nl. de voorlichtingsdienst van het Eilandgebied Aruba, in een serie van 10 punten al goochelend met de wet, het nodig heeft gevonden dit merkwaardige poenaal beleid te verdedigen.

De redenering is dan als volgt: het Hof vernietigt in beroep het vonnis a quo en laat zich niet uit t.a.v. de gevangenhouding van de veroordeelde; aldus doende is ook het bevel van de Rechter in Eerste Aanleg — dat de veroordeelde naar het Huis van Bewaring moet worden gebracht — niet meer existent; maar dan geldt wel weer de mutatie van het bevel tot gevangenneming als gegeven bij het verwijzen van de zaak naar de terechtzitting, met bepaling als plaats van gevangenhouding de woning van de veroordeelde. De veroordeelde heeft verder het recht gedurende acht dagen schorsing van executie te vragen en in die tijd een gratieverzoek in te dienen; hangende het gratieverzoek kan het vonnis niet ten uitvoer worden gelegd en verblijft de man derhalve in zijn woning, plaats van voorarrest.

De raadsman stelde zich op het standpunt, dat, indien deze redenering opging, de veroordeelde in vrijheid diende te worden gesteld; de Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie voor de Nederlandse Antillen wilde daar echter niet aan; doch beval overbrenging van de man van het Huis van Bewaring naar zijn woning. De redenering van de raadsman was kennelijk deze: het Hof heeft zich niet uitgelaten t.a.v. de al of niet gevangenhouding van de veroordeelde en heeft het vonnis a quo vernietigd; ergo is er geen voorlopige hechtenis meer; de veroordeelde heeft het recht gedurende acht dagen schorsing van executie te vorderen (art. 281 Sv. N.A.) dient hij gedurende die acht dagen een gratieverzoek in, dan wordt de executie, hangende dat verzoek, van rechtswege geschorst (art. 284 Sv. N.A.), en dient de man dus in vrijheid te worden gesteld. De raadsman heeft zich tenslotte neergelegd bij de opvatting van de Procureur-Generaal.

Er is dus een verschil van mening omtrent de interpretatie van een in hoogste ressort gewezen vonnis tussen de raadsman van de veroordeelde en de ambtenaar, belast met de executie van het vonnis. Allereerst van executie is, hangende het van verzoek tot schorsing als bedoeld in art. 281 en een opvolgend verzoek tot gratie overeenkomstig art. 284 geen sprake; er is ten hoogste sprake van de tenuitvoerlegging van het bevel tot gevangenhouding, hangende de executie. De raadsman zegt, dat dit bevel tot gevangenhouding niet meer bestaat; de Procureur-Generaal valt hem daarin bij, met dien verstande, dat hij stelt, dat weliswaar het bevel tot overbrenging naar het Huis van Bewaring niet meer bestaat, doch wel het bevel tot gevangenhouding met als aanduiding van de plaats van gevangenhouding het huis van de veroordeelde.

Men moet nu aannemen, dat de tenuitvoerlegging van bevelen tot gevangenhouding en gevangenneming geschiedt door de ambtenaren van het openbaar ministerie bij het Gerecht, hetwelk ze heeft uitgevaardigd; het staat niet, zoals t.a.v. vonnissen (art. 287) expressis verbis in de wet, doch het volgt uit de plaatsing van de artt. 76, 94a t/m 98 in de Derde Titel (van het verlenen van rechtsingang en van de verdere gerechtelijke instructie). De interpretatie van 's Hofs vonnis door de Procureur-Generaal had dus op zijn benoeming behoren te doen eindigen; immers niet het vonnis werd geëxecuteerd, doch het bevel tot gevangenneming met bepaling van huisarrest, de executie daarvan ligt bij de Officier van Justitie. De Officier van Justitie — er is, voor de gehele Antillen, een Gerecht in Eerste Aanleg, weliswaar met verschillende zittingsplaatsen, doch met een Officier van Justitie, zetelend op Curaçao, met, onder zijn bevelen, substituten op Curaçao en Aruba en dienstdoende ambtenaren O.M. op de overige eilanden (vide Bondam, (N.J.B. 1954 pag. 133 v.v.) — heeft zich er echter verre van gehouden; het is de Procureur-Generaal geweest, die de verantwoordelijkheid voor deze wijze van executie van een rechterlijk bevel op zich genomen heeft.

Hij heeft dit kennelijk gedaan als hoofd van het één en ondeelbaar Openbaar Ministerie in de Nederlandse Antillen, maar waarom hij dan terzake van de interpretatie van 's Hofs vonnis — of dit metterdaad het bevel van de Rechter in Eerste Aanleg tot overbrenging van de veroordeelde naar het Huis van Bewaring buiten werking stelde — zonder meer de interpretatie volgde van de raadsman van de veroordeelde zonder dat op enigerlei wijze blijkt, dat hij zich op andere wijze van advies heeft voorzien, is op zijn minst genomen een handelwijze, die niet geschikt is om het geloof in de objektiviteit van het Parket te versterken. Hoezeer ook volgens art. 5 Reglement Inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in Curaçao (P.B. 1941/60, gelijkluidend aan art. 5 R.O. Nl, het Parket staat onder de bevelen van de Minister van Justitie, dit kan nimmer zover gaan, dat een interpretatie van een vonnis van bovenaf kan worden opgelegd, tenzij men het begrip „hiërarchische mening" ingang wenst te doen vinden.

Omissie van het Hof?

De door de raadsman gegeven uitleg aan het vonnis baseerde zich op een beweerde omissie van het Hof, nl., dat het Hof, het vonnis a quo vernietigde, niets had bepaald omtrent de gevangenhouding van de veroordeelde. Gezien de recente wijzigingen van het Wetboek van Strafvordering voor Curaçao, bepaaldelijk de artikelen 205 en 231 (Ontwerpen 1957 — 1958, 28, 1953 — 1954, 50 XIV en de daarop gegeven toelichting (t.a.v. het laatste artikel: het komt gewenst voor dit artikel conform artikel 423 Sv. NL. te doen luiden) doet deze stelling zonderling aan.

Immers gezien het concordantieartikel (Statuut, art. 39), aanvaarden de Antillen de in Nederland gevestigde jurisprudentie t.a.v. de hier, onder dat artikel vallende, vigerende wetten, zoals o.m. Strafrecht en Strafvordering.

Het Hof vernietigt het vonnis a quo t.a.v. de bewezenverklaring en bedoelt aldus de vernietiging van de in dat vonnis vervatte einduitspraak aldus H.R. 13 maart 1951, 1951/439, waarbij tevens verstaan werd, dat het ter zitting van de Rechtbank gegeven bevel tot gevangenneming niet door de vernietiging was getroffen.

Aldus kan men, met één blik in de jurisprudentie, niets anders dan verstaan, dat 's Hofs vonnis het bevel van de Rechter in Eerste Aanleg, de veroordeelde over te brengen naar het Huis van Bewaring, onaangetast liet.

Overigens was een uitspraak van het Hof t.a.v. dit punt volkomen onnodig en zelfs in strijd met de wet geweest; immers, krachtens art. 227 doet het Hof in beroep uitspraak met nachtname van Titel IV, afdeling 4 Wetboek van Strafvordering, daaronder valt ook art. 205, welk artikel naar zijn strekking overeenkomt met art. 72 1e lid jo art. 67 en 68 Wetboek van Strafvordering Nederland. Elke uitspraak t.a.v. de al of niet gevangenhouding van de zich in voorarrest bevindende en tot gevangenisstraf langer dan voorarrest **veroordeelde** is overbodig zowel in prima als in beroep; de man blijft van zijn vrijheid beroofd. Als dan ook de Rechter in Eerste Aanleg zich heeft uitgesproken t.a.v. **de** plaats van gevangenhouding (dus niet over het **feit** van de gevangenhouding), dan is dat omdat naar 's Rechters oordeel bij verwijzing de wet onjuist was toegepast, nu de wet in dit konkrete geval geen andere plaats van gevangenhouding kent dan het Huis van Bewaring.

Het instituut van voorlopige hechtenis blijkt dan ook slecht begrepen te worden door de Procureur-Generaal; de voorlopige hechtenis is vrijheidsbeneming; zij vindt haar rechtsgrond in het gegronde vermoeden, dat de verdachte het tenlastegelegde waarvoor voorlopige hechtenis gerequireerd wordt, heeft begaan en dat bovendien andere gronden — vrees voor vlucht of in het algemeen de passe partout, gewichtige redenen van maatschappelijke veiligheid (vrees voor herhaling) — de vrijheidsbeneming vóór de gerechterlijke einduitspraak rechtvaardigen. Juist omdat het vrijheidsbeneming is, door te brengen op de bij de wet aangegeven plaats, krachtens een rechterlijk bevel, kan de voorlopige hechtenis in mindering strekken van de opgelegde gevangenisstraf, alhoewel de preventief gedetineerde relatief meer privileges geniet dan de met gevangenis gestrafte.

De taak van de P.G.

De uitvoering van de bij de wet aan de Procureur-Generaal, als hoofd van het Openbaar Ministerie, opgedragen taak (art. 3 Reglement Rechterlijke Macht, gelijkluidend aan art. 4 R.O. Nl.) als het doen uitvoeren van alle strafvonnissen (lees: alle rechterlijke beslissingen in strafzaken, v. Bemmelen 1947, pag. 177) komt dan ook in een zonderling daglicht te staan, als men bedenkt, dat, zolang de status quo gehandhaafd blijft, er geen beslissing komt op het gratieverzoek van de veroordeelde deze zijn „straf" uitzit in het comfort van zijn eigen huis.

De door hem te ondergane straf wordt verminderd met voorarrest d.i. vrijheidsbeneming totdat de tenuitvoerlegging van het vonnis een aanvang neemt. Wordt de man geen gratie verleend, dan zal hij zijn straf moeten gaan uitzitten, waar het behoort, de gevangenis of het Huis van Bewaring; maar zolang die beslissing uitblijft, blijft hij rustig thuis.

Aldus heeft de Procureur-Generaal, door zijn oor te lenen aan de wonderlijke voorstelling van zaken van de raadsman van de veroordeelde de wijze van straf van de veroordeelde ter bepaling overgelaten aan zijn politieke vrienden; het gratierecht toch, hoezeer ook prerogatief van de Gouverneur, is onderworpen aan de ministeriële verantwoordelijkheid.

Aldus brengt de Procureur-Generaal, wiens ambt synoniem is met handhaving van het recht — recht, in democratische zin, gelijkheid van allen voor de wet — een vonnis van de Rechterlijke Macht, binnen de machtsfeer van de Uitvoerende Macht; aldus vernedert de Procureur-Generaal van de Nederlandse Antillen zijn hoge ambt tot dat van een handlanger van een politieke groep en schaart hij zich in de kring van diegenen, die om politieke redenen geen middel onbeproefd laten om de hun onwelgevallige onafhankelijkheid van de Rechterlijke Macht aan te tasten.

Als uitvoerder van de bevelen van vonnissen van de Rechterlijke Macht is de P.G. qualitate qua volkomen onafhankelijk van de Executieve het falen van de Procureur-Generaal van de Nederlandse Antillen in deze taak is de cause célèbre van de Nederlandse Antillen; niet het derailleren van een alleen maar politiek en dus transiënt vooraanstaand gezagsdrager.

De rechtszekerheid van een democratie als de Antilliaanse, gebaseerd op het principe van de scheiding der machten, vindt haar grootste waarborg in de onafhankelijkheid van de Rechterlijke Macht; maar als het sluitstuk daarvan, d.i. de vanzelfsprekendheid, dat de Procureur-Generaal er metterdaad op toeziet, dat 's Rechters bevelen en vonnissen worden ten uitvoer gelegd, zoals het behoort, komt te vervallen, dan is het met die rechtszekerheid gedaan.

Daarbij diende de Procureur-Generaal gewaarschuwd te zijn: want als ooit een Regering het heeft bestaan in alle onverbloemdheid naakte macht ten toon te spreiden, met voorbijzien dat er zelfs geen wettelijke bepalingen dienaangaande bestaan, dan is het de Antilliaanse Regering geweest in de zaak van juist deze gezagsdrager, die nu nog, veroordeeld en in comfortabele afwachting van zijn straf, waarnemend gezaghebber en lid van het Bestuurscollege van het eilandgebied Aruba is.

Vele leden van de Giethoornse Harmonie, die door Bert Haanstra voor het maken van de film „Fanfare" naar de studio in Duivendrecht werden gedirigeerd voor binnenopnamen, kregen het te kwaad met de hitte van de studiolampen. Zodra er dan even tijd was, werd er gauw een uiltje geknapt.

Radio Vaticana over morele verantwoordelijkheid van chauffeurs

Vaticaanstad. — Dezer dagen heeft Radio Vaticana in een uitzending, gewijd aan de talrijke verkeersongevallen, verklaard, dat de „beste verkeersvoorschriften geen geordend verkeer kunnen waarborgen, wanneer de chauffeurs zich niet bewust worden van hun morele verantwoordelijkheid."

„De huidige omvang van het verkeer stelt ons voor dit bijzonder ernstig zedelijk probleem. Het is de plicht van ieder individu om het leven te eerbiedigen, zowel het zijne als dat van zijn naaste, en om de gezondheid en veiligheid van zichzelf en van anderen te beschermen. Dit kunnen wij afleiden uit het vijfde gebod. Het is de plicht van eenieder om het eigendom van zijn naaste niet te begeren maar te eerbiedigen: en evenzeer geen misbruik te maken van zijn eigendom. Dit is het zevende gebod".

Als voornaamste oorzaken van verkeersongevallen werden door de commentator genoemd: inbreuk op de verkeersregels, onvoorzichtigheid, te snel rijden, slechte mechanische conditie van de wagens, onverantwoordelijk rijden. „Bij dit gebrek aan verantwoordelijkheid is het de plicht van allen — publieke autoriteiten en burgers — op de openbare mening te werken, allen te herinneren aan hun verantwoordelijkheid en de zorgeloosheid in al haar vormen tegen te gaan". Maar, aldus verklaarde de radio-commentator van de Vaticaanse zender nogmaals, geen verkeersvoorschriften kunnen een geordend verkeer garanderen, tenzij de autobestuurders zich bewust worden van het moreel element van hun verantwoordelijkheid. Het christendom moet ook op de wegen en achter het stuur beoefend worden. (N.C.)

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

12—40 „Misschien zijn de kerels hier in de buurt geweest en heeft ze zich ook onder een struik verstopt," oppert Svein. Voorzichtig speuren ze de naaste omgeving af en gaan zelfs een eindje de kloof in, maar zonder resultaat. Somber staan de beide mannen een ogenblik op adem te komen. Plotseling schiet een gedaante als een schaduw voor hen uit en verdwijnt in de sneeuwjacht. Ze rennen er achteraan, het is Aranrod. Hijgend vertelt ze, hoe Ondurs mannen haar ontdekten en achter haar aan zaten. „Ik dacht, dat ge een van hen was," zegt ze tot Eric. „Ze probeerden me in te sluiten, maar ik wist echter weg te duiken en hen op een dwaalspoor te brengen". „Ge moet dus tussen de krijgers zijn doorgeglipt, ze zitten hier rond om ons heen!" „Dan zullen we proberen op dezelfde manier uit deze val te glippen," is Erics antwoord. De sneeuwjacht is inmiddels veel minder geworden en met een bezorgde blik laat hij er op volgen: „Maar als we niet weg zijn, voor de sneeuwstorm heeft opgehouden, zijn we er alle drie bij."

Klassieke muziek op de plaat

Wagner-voorspelen

Concertversies van „Meistersinger" en „Lohengrin"

De kleine bloemlezing van Wagnerfragmenten, die het onderwerp van deze kroniek zal vormen, wordt geopend met een opname van Eugen Jochum en zijn Symfonie-orkest van de Beierse Radio-omroep, op Fontana 698 005 CL spelend een aantal ouvertures en voorspelen, t.w. de ouvertures voor de „Fliegende Hollander" en „Tannhäuser" en de voorspelen voor de eerste en de derde acte van de „Meistersinger von Nürnberg", alsmede het voorspel tot „Tristan und Isolde", waaraan dan volgens gebruik ook de slotscène, populair de „Liebestod" genoemd, in de orkestrale versie is toegevoegd.

De opname heeft stellig geen didactische bedoelingen, maar men kan er uitmuntende voorbeelden in vinden van de ontwikkeling van de ouverture tot het voorspel bij Wagner. De ouverture is hem van meet af aan een „Symphonische Dichtung", zoals Beethovens Leonore III, in grote lijnen de ouverture-vorm volgend, maar tegelijkertijd in de op de voornaamste thema's van het drama gebouwde ontwikkeling de strekking van het werk kort samenvattend. Dat is reeds het geval in dat geniale toonstuk, dat de ouverture tot de „Fliegende Holländer" is, evenals in de „Tannhäuser"-ouverture, die intussen al weer vrijer de fantasie volgt en losser van vorm is geworden, tot Wagner veel later, na de voltooiing van de „Tristan", deze vorm geheel openbrak door hem zonder onderbreking te doen overgaan in de eerste scène, het voor de opvoeringen in de Opéra te Parijs nagecomponeerde bacchanaal. Merkwaardig, dat reeds Mozart heeft gedacht aan een dergelijke opgeloste vormgeving, toen hij de vorm van de ouverture „Don Giovanni" feitelijk niet naar een samenvattend hoogtepunt leidde, maar haar een afsluiting gaf, die nauwelijks een einde betekent en emotioneel rechtstreeks overleidt in de eerste scène. Mozart heeft kennelijk geen vrede kunnen hebben met de statische gesloten vorm van de ouverture, doch heeft gedacht aan een stuk, dat psychisch zou inleiden tot het geweldige drama dat staat te beginnen. Wagner heeft dit in de Parijse versie van „Tannhäuser" in wezen gerealiseerd. In de eerste, op deze opname uitgevoerde lezing blijft hij evenwel nog bij een vrije symfonische ouverture-vorm met apotheotisch slot.

Kort daarop echter liet hij de ouverture als niet meer toereikend voor zijn dramatische bedoelingen varen. „Lohengrin" heeft een beknopt voorspel, dat in hoofdzaak op één thema uit het stuk gebouwd is en allegorisch de werking van de heilzending van de Graal op aarde schildert. Het sluit in het geheel niet aan op de eerste scène, en het is een in zich volkomen eenheid, een abstracte samenvatting van de idee van het drama. Dit stuk komt nu niet op deze opname voor, maar het voorspel van de „Meistersinger" is daar nog mee verwant, zoals het trouwens nog een reminiscentie is aan de ouverture, maar het is in zijn gesloten vorm, die wel tot een apotheose wordt opgevoerd, gebouwd op een veelheid van thema's, die op een zeer vrijmoedige wijze en uiterst ingenieus symphonisch verwerkt worden. In feite geeft ook het Meistersinger-voorspel de idee van het stuk weer, maar als zeer concreet drama: de talrijke thema's verzinnebeelden de personen en de groepen in hun situaties met hun onderlinge tegenstellingen en hun verstrengelingen. Het voorspel tot de derde acte is daarentegen veel meer een voorspel in de zin van Wagners rijpste werken: orkestrale inleiding tot de scène die komen gaat, hier dan toch nog in betekenis verhoogd, doordat het tevens een zinspeling inhoudt op de idee, die in de gehele acte tot ontplooiing wordt gebracht. In hoofdzaak blijft dit voorspel inleiding tot de sfeer, die over Sachs' overpeinzing, zijn „Wahn"-monoloog, ligt en waarvan de strekking in feite vorm geeft aan de gehele ontknoping van de gebeurtenissen, die erop volgt.

Tristan-voorspel

Het „Tristan"-voorspel is dan het meest volkomene wat Wagner op dit gebied heeft geleverd. Het stuk geeft opzet en uitkomst van het drama, de doem en de consequenties. Het voert de toehoorder tot het drama in met een onontkoombare noodlottigheid, maar het geeft niet de allerlaatste apotheose, die Wagner zinvol heeft uitgesteld tot de beroemde slotscène. Het drama is dan feitelijk reeds voorbij. Isolde behoort niet meer tot deze wereld en haar dood op het eind van haar gezang is ook niet haar dood, doch haar overgang tot de eeuwige, volkomen liefde, die zij en Tristan op deze aarde niet anders konden smaken dan door haar onmiddellijk met de lichamelijke vernietiging te bekopen. De slotscène die wij gemeenlijk Isolde's liefdesdood noemen is eigenlijk Isolde's „Verklärung". Haar dood en die van Tristan wordt behandeld in het voorspel. In die zin vormt de combinatie van voorspel en slotscène een passend geheel.

Voor de uitvoering van deze fragmenten en voor de acoustische weergave kan men slechts de hoogste lof hebben. De plaat geeft een zeldzaam volle en rijk genuanceerde klank, waardoor Jochums intenties via het voortreffelijke orkest volledig tot hun recht komen. Nerveus, geladen, vol dramatische spanningen en meeslepende lyriek, lijken mij deze stukken in hun onderscheiden wezen geheel getroffen, ideale voorbeelden van Wagner-interpretatie. Het is subliem.

Meistersinger en Lohengrin

Van MMS (Paulus Potterstraat 12, Amsterdam) zijn er in albums concertversies van „Die Meistersinger" en „Lohengrin" door koren en orkest van het Frankfurter Opernhaus en met solisten, in hoofdzaak eveneens van deze instelling, onder leiding van de zeer bekwame Carl Bamberger. (MMS 2039 en MMS 2029). Elke versie omvat twee 30 cm-LP's, die, hoeveel er ook op staat, toch nog verre tekort schieten om bij benadering alles van deze geweldige partituren te kunnen bevatten. Maar het gevolgde systeem om het dramatische verband vast te houden levert toch aanvaardbare uitkomsten op. Zij geeft de muziek in haar functie als draagster van de dramatische ontwikkeling en verschaft daarmee een sterke suggestie.

In beide, aan strenge acoustische eisen goed voldoende opname wordt de voornaamste tenorpartij vervuld door de ook in ons land bekend geworden Karl Liebl, die een weelderige echte lyrische Wagnertenor bezit en een zeer muzikaal artist is. In beide opnamen staat ook Uta Graf resp. als Eva en Elsa, maar als Eva geef ik haar lichtelijk de voorkeur, omdat Elsa toch al een jeugdige dramatische sopraan is, die Uta Graf niet heeft. Zij zingt zuiver en met warme bewogenheid. In de „Meistersinger" onderscheidt zich verder Rudolf Gonszar als een sympathiek klinkende, allengs met meer kracht en elan tegen zijn enorme partij opgroeiende Sachs. De David van Jakob Rees is nogal vlak en ongenuanceerd. In „Lohengrin" is Anneliese Schlosshauer een niet grote maar toch wel bevredigende Ortrud, Roland Kunz een wat lichte Telramund en er is een Koning van Leonardo Wolovsky, die de toespraak in I indringend voordraagt. Twee opnamen alles bijeen, die de beide meesterwerken op uiterst verdienstelijke wijze binnen het bereik van vele liefhebbers brengen.

MOBACH

RICHARD WAGNER

HET EINDE VAN EEN BASEBALL-PARADIJS

Amsterdams honkbalstadion wordt gesloopt

Zo er nog iemand te vinden mocht zijn, die meende, dat Nederland geen voetbalnatie is, dan moet nu toch zelfs deze optimist de moed wel in de schoenen zinken. Het honkbalstadion te Amsterdam gaat namelijk verdwijnen en er blijkt niemand te zijn, die dat heeft kunnen tegenhouden.

De lezer heeft uit vorige brieven vernomen, hoe in dat Amsterdamse honkbalstadion bij de Europese kampioenschappen het honkbalspel de massa heeft betoverd. Met verbluffende voortvarendheid kwam het tot stand. De voetbal- en honkbalvereniging stond haar twee terreinen af voor het goede doel en de gemeentelijke autoriteiten zorgden voor de rest met tribunes en wat er nog meer bij behoorde. **De buitenlandse gasten sloegen de handen neen van verbazing en tot die gasten behoorden zelfs Amerikanen, afkomstig uit de legerkampen in Duitsland. Dit was nu werkelijk een honkbalstadion en het was bovendien het enige, dat er in heel Europa was te vinden. Het was, kortweg gesproken, formidabel.**

Nederland werd Europees kampioen en het wacht nu in angstige spanning op de uitnodiging uit Amerika om daar deel te nemen aan de Worldseries. Er schijnen nog enige moeilijkheden te zijn „overthere", maar men vertrouwt er toch wel op, dat alles in orde komt en dat de Nederlandse ploeg ten derde male de overtocht zal mogen maken. De ploeg weet zich daarbij gesteund door een groot aantal supporters, want honkbal heeft de massa wat men noemt gegrepen. **Men ondervindt dat elk weekeinde bij de competitiewedstrijden, want nooit was het aantal toeschouwers zo groot als thans.**

Men zou zo zeggen, dat iedereen blij moest zijn met deze „verovering" van het publiek. Tot die Europese kampioenschappen was Nederland echt wel een voetballand. Een land derhalve, waar het publiek zijn hart had verpand aan voetbal en nooit de moeite nam ook eens te gaan kijken naar andere takken van sport. Niet voor niets immers lijdt bijvoorbeeld atletiek een armetierig bestaan en weigert het Olympisch Stadion zelfs de nationale kampioenschappen te organiseren, omdat er toch geen mens komt kijken en het met lege tribunes maar een zielig gedoe is. Neem roeien, zeilen, cricket, zwemmen zelfs. Men vindt het allemaal heel aardig, maar men gaat er niet heen. De massa hunkert in stilte naar de nieuwe voetbalcompetitie en

de mannen gaan op zondag desnoods liever wandelen met het huisgezin dan een kaartje te kopen voor een evenement op het gebied van de zomersporten.

Welkome verandering

Het was al voetbal, wat de klok sloeg, maar het Europese honkbaltoernooi scheen daarin een uiterst welkome verandering te hebben gebracht. De televisie brachft het spel met een behoorlijke verklaring bij de mensen thuis en die mensen wilden het daarna zelf ook wel eens met eigen ogen aanschouwen.

Indien ooit afdoende is gebleken, dat de telivisie geen concurrent is van wat dan ook, maar integendeel een vurige propagandist, dan was het wel bij dat honkbaltoernooi.

Op de eerste dag was er weinig publiek en beperkte zich dit tot insiders. Maar eveneens op die eerste dag bemoeide de televisie zich met het geval en reeds de volgende dag plukten de organisatoren daarvan de vruchten, want toen liepen de tribunes vol en moest men zelfs talrijke belangstellenden teleurstellen.

Deze ommezwaai van het publiek was in velerlei opzicht belangrijk en verheugend. Men had plotseling een tijdverdrijf gevonden voor de maanden, waarin er niet wordt gevoetbald.

En die „men" trof men niet alleen aan te Amsterdam, maar ook te Haarlem, Utrecht, Den Haag, Rotterdam en zelfs in het zuiden, waar honkbal nog slechts schuchter werd beoefend. Alle wedstrijden trokken veel meer publiek dan voordien en dat publiek genoot van het spel, omdat het zich al dadelijk deskundig waande. De mensen kregen er enige besef van, waarom baseball in Amerika zo enorm populair is en honkbal was hard op weg in Nederland vaste voet te krijgen.

Onder deze omstandigheden mocht men toch wel verwachten, dat alle autoriteiten zich zouden verheugen. Sterker nog. Men mocht verwachten, dat de gemeentelijke autoriteiten van Amsterdam zichzelf zouden gelukwensen.

Zij toch hadden het initiatief genomen tot de aanleg van het honkbalstadion en zij ook hadden garanties gegeven voor het toernooi. Garanties, die niet behoefden te worden aangesproken, aangezien het toernooi zichzelf bedroop en er zelfs een niet onaardige winst werd gemaakt, die aan het honkbalspel ten goede kon komen. Diezelfde autoriteiten moesten zich toch, zo lag in de lijn der verwachtingen, tot het uiterste verzetten tegen de sloop van dat honkbalstadion. Zij konden in feite niet anders doen dan dat stadion in bescherming nemen en honkbal definitief een eigen home verschaffen in de hoofdstad. Zo'n verbluffend goede greep, gelijk zij in deze affaire hadden gedaan, behoorde bij te dragen tot de glorie van de betrokken autoriteiten, aangezien zij maar al te vaak spreken over mogelijkheden tot recreatie van de bevolking en zelden iets tot stand brengen.

Geruchten

Het is evenwel allemaal geheel anders gegaan. De eerste geruchten ontstonden reeds kort na afloop van het toernooi. Geruchten over afbraak van het stadion. Het was niet zo heel moeilijk de oorsprong van die geruchten te vinden. Die oorsprong stamde namelijk uit de voetbalwereld. Dat honkbalstadion toch was verrezen op de grond van twee voetbalvelden. Op zichzelf was dat normaal. Honkbal wordt namelijk uitsluitend gespeeld op voetbalvelden, aangezien het spel wordt beoefend door voetballers. Honkbal is weinig meer dan een middel om de leden van een voetbalvereniging ook in de stille zomermaanden, als er geen voetbal is, bijeen te houden.

Er bestaan in Nederland wel specifieke cricketverenigingen, al drijven deze eveneens vrijwel geheel en al op voetballers en al zijn zij doorgaans een onderdeel van een voetbalclub, maar er zijn geen clubs, die alleen maar honkbal spelen. Honkbal is kortweg gezegd een tijdverdrijf voor voetballers. Het is dat altijd geweest, hetgeen onder meer moge blijken uit het feit, dat voetbalinternationaals als Wilders en Schijvenaar ook internationaal waren in het honkbalspel.

Dat honkbalstadion dus was verrezen op twee voetbalvelden. De velden namelijk van OVVO, dat niet alleen honkbal speelt, maar ook voetbal. OVVO had die velden in huur van de gemeente, maar had er zelf kleedkamers en een cantine, kortom een eigen home gebouwd. Een voetbalhome wel te verstaan. Als honkbalvereniging was OVVO uitermate tevreden over het bereikte resultaat, maar toen het toernooi voorbij was, werd OVVO weer een voetbalvereniging. Het moest zorgen, dat het voor het nieuwe seizoen voldoende speelgelegenheid had voor zijn elftallen.

Dat was het begin van de moeilijkheden. Het bestuur van OVVO ging praten met het bestuur van de Honkbalbond, met de gemeentelijke autoriteiten en met het bestuur van de afdeling Amsterdam van de Voetbalbond.

In dat honkbalstadion zat niet alleen geld van de gemeente Amsterdam en ook niet alleen geld van de Honkbalbond, maar tevens van OVVO zelf. En de voetbalvereniging OVVO kon daarmede uiteraard geen genoegen nemen, want de leden wilden in het najaar weer voetballen. OVVO voelde zich thuis op zijn terreinencomplex, maar het wilde daarvan desnoods wel afstand doen ten behoeve van de honkbalsport, mits de gemeentelijke autoriteiten zorgden voor een nieuw voetbalcomplex met de benodigde opstallen.

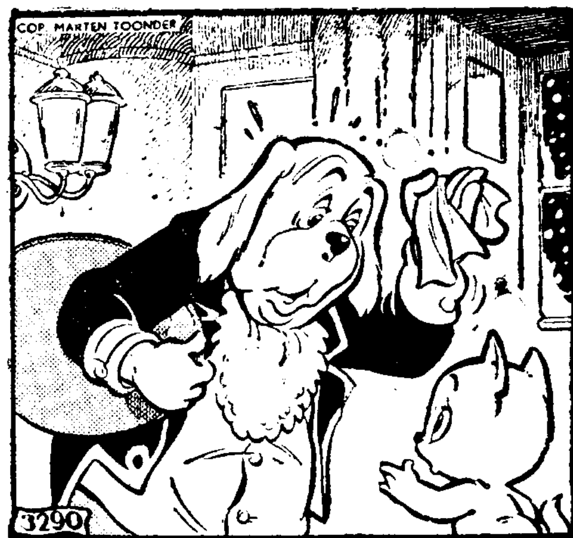
Misschien zou een en ander vlot tot een resultaat hebben geleid, indien men de zaak had aangesneden, terwijl het honkbaltoernooi nog aan de gang was. In de roes van het succes had men gemakkelijk spijkers met koppen kunnen slaan, omdat iedereen er op dat ogenblik wel van overtuigd was, dat dit honkbalstadion ten koste van alles diende te worden gehandhaafd.

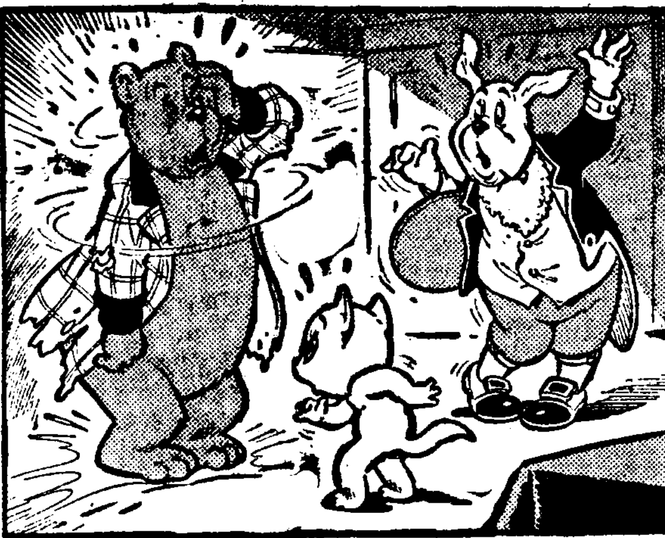
Op dat ogenblik echter dacht niemand aan het nieuwe voetbalseizoen, doch bedronk men zich als het ware allerwegen aan het succes van het honkbalspel.

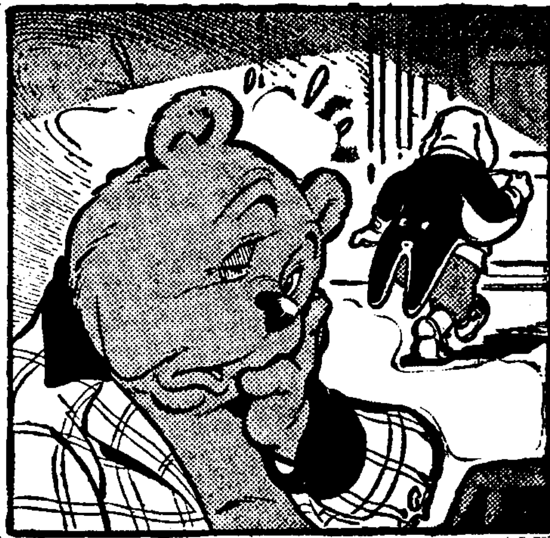
Pas daarna ontstonden de moeilijkheden, doordat de Amsterdamse Voetbalbond bij OVVO informeerde, waar de ingeschreven elftallen moesten gaan voetballen. Toen zat de club met de handen in het haar, want zij had geen voetbalvelden meer. De gemeentelijke autoriteiten trokken een bedenkelijk gezicht. Zij wilden dat honkbalstadion wel graag behouden, maar zij zagen geen mogelijkheid OVVO andere voetbalvel-

(Vervolg naar pag. 6)

Heer Bommel gaat het overdoen

3290 Joost had zorgzaam de koffievlek uit het tapijt geveegd en zijn dienblad opgeraapt.

„Dat is ook al weer gebeurd", sprak hij vormelijk. „Denkt u, dat heer Olivier lang weg blijft, jonge heer? Kan ik verse koffie inschenken of zal ik even wachten? Waar is hij naar toe, als ik zo vrij mag zijn?"

„Heer Ollie is het gaan overdoen", legde Tom Poes uit. „Super heeft hem op maandag elf maart om deze tijd uitgescholden en heer Bommel wist toen zo gauw geen antwoord. Maar dat weet hij nu wel en daarom is hij terug gegaan naar dat ogenblik. Hm, het zal wel niet zo lang duren, denk ik".

Op dat moment huilde er een rukwind om het huis en.... plop! Daar stond heer Ollie weer. Zijn jas was gescheurd en zijn gelaat werd ontsierd door een blauw oog.

„Heer Olivier!" riep Joost geschokt uit. „W-wat is er gebeurd, met uw welnemen?"

„Bent u werkelijk terug gegaan naar elf maart?" vroeg Tom Poes. „Hebt Super gezien?"

„Ja", zei heer Bommel dof.

„En hebt u hem de waarheid verteld?" drong Tom Poes aan.

Heer Ollie knikte. „Ik heb hem ferm op zijn plaats gezet", zei hij — maar zijn stem klonk mat. „Nu, daar keek hij van op. Maar Super is geen heer. Toen hij het laatste woord niet had en toen de markies hem uitlachte...."

„Toen gebruikte hij doorslaande argumenten, als ik me zo mag uitdrukken", vulde de trouwe bediende aan. „Heel betreurenswaardig! Ik zal verse koffie maken, als u mij toestaat".

Hij slofte de deur uit en Tom Poes schudde het hoofd.

„Over doen heeft geen zin", zei hij. „Gedane zaken nemen geen keer. **En.... hé, kijk! De bladzijde van elf maart op de kalender is helemaal zwart geworden!"**

De rechter en zijn beul

door FRIEDR. DÜRRENMATT

6.

Baerlach keek Tschanz opnieuw aan en lachte: „Onzin. We moeten een moordenaar vinden. Misschien zou hij wel graag hebben, dat ik thuis bleef".

Toen ze in de auto zaten en over de Nydeckbrug reden, zei Baerlach: „Waarom ga je niet over Zollikofen, dat is toch sneller dan door de stad?"

„Ik wil niet over Zollikofen naar Twann, maar over Kerzers."

„Dat is een ongewone route, Tschanz."

„Toch niet zó ongewoon, commissaris".

Ze zwegen weer. De lichten van de stad gleden voorbij. Na enige tijd vroeg Tschanz: „Bent u ooit met Schmied meegereden?"

„Ja dikwijls. Hij was een voorzichtig rijder."

Baerlach keek bezorgd naar de snelheidsmeter, die naar de honderd klom.

Tschanz matigde zijn vaart een beetje. „Ik ben eens met Schmied meegereden, hij reed verduiveld langzaam. En ik herinner mij, dat hij zijn auto een aparte naam had gegeven. Hij noemde hem, toen hij moest tanken. Kunt u zich die naam nog herinneren? Hij is mij ontschoten".

„Hij noemde zijn auto de blauwe Charon," antwoordde Baerlach.

„Charon, is dat niet een naam uit de Griekse mythologie?"

„Charon zette de doden in de onderwereld over de rivier de Styx heen, Tschanz."

„Schmied had rijke ouders en kon het gymnasium bezoeken. Dat heeft niemand van ons zich kunnen veroorloven. Daarom wist hij, wie Charon is en weten wij het niet".

Baerlach stak zijn handen in de zakken van zijn overjas en keek opnieuw naar de snelheidsmeter. „Ja, Schmied was ontwikkeld, kende Grieks en Latijn, had als intellectueel een grote toekomst voor zich, maar desondanks zou hij toch nooit meer dan honderd kilometer rijden".

Dich bij Guemmen, bij een tankstation, stopte de wagen. Er trad een man naar buiten, die hen wilde bedienen.

„Politie", zei Tschanz. „Wij zouden graag een paar inlichtingen hebben".

Zij zagen onduidelijk een nieuwsgierig en verschrikt gezicht, dat zich in de wagen boog.

„Heeft hier twee dagen geleden een automobilist bij u zijn auto de blauwe Charon genoemd?"

De man schudde verbaasd zijn hoofd en Tschanz reed verder. „We zullen de volgende vragen".

Bij het pompstation van Kerzers wist men ook van niets.

Baerlach bromde: „Wat jij van plan bent heeft geen zin".

Bij Erlach, dat een paar kilometer verder lag, had Tschanz geluk. Maandagavond was er zo iemand geweest, verklaarde de man hem.

„Ziet u wel", riep Tschanz uit, toen ze de weg naar Biel insloegen, „nu weten we, dat Schmied maandagavond over Kerzers is gereden."

„Ben je daar zeker van?" vroeg de commissaris.

„Ik heb u daarvoor toch het onfeilbare bewijs geleverd?"

„Ja, het bewijs is onfeilbaar. Maar wat schiet je er mee op, Tschanz?" wilde Baerlach weten.

„Dit feit staat vast. Alles wat we te weten komen kan ons verder helpen," was Tschanz' commentaar.

„Je hebt weer een keer gelijk", zei de commissaris en hij speurde naar het Bielermeer. Het regende nu niet meer. Achter Neuville kwam het meer uit de mistbank te voorschijn. Ze reden het dorp Ligerz binnen. Tschanz reed langzaam en zocht de zijweg naar Lamboing.

De wagen klom nu de wijnbergen op. Baerlach opende het raam en keek over het meer heen. Boven het Peterseiland stonden een paar sterren. De lichten weerspiegelden in het water en over het meer raasde een motorboot. „Laat voor deze tijd van het jaar", dacht Baerlach. Vóór hen in de diepte lag Twann, achter hen Ligerz.

Zij namen een bocht en reden nu op het bos aan, dat zij ergens voor zich in de nacht vermoedden. Tschanz werd een beetje onzeker en meende, dat deze weg misschien naar Schernelz ging. Toen hij een man ontmoette stopte hij. „Gaan we zo naar Lamboing?"

„Ja zeker, steeds rechtdoor en bij een rij witte huizen aan de bosrand rechtsaf het bos in", antwoordde de man, die in een leren jas gekleed was en naar zijn hondje floot, een wit diertje met een zwarte kop, dat in het licht van de schijnwerpers heen en weer sprong.

„Kom Ping-pong."

Zij verlieten de wijnbergen en waren spoedig in het bos verdwenen. De dennebomen schoven hen tegemoet, eindeloze zuilen in het licht. De weg was smal en slecht; af en toe sloeg een tak tegen de ramen. Tschanz reed zo langzaam, dat zij diep beneden zich water hoorden ruisen.

„De kloof van de beek de Twann", verklaarde Tschanz. „Aan de andere kant ligt de weg van Twann."

Links stegen de rotsen op in de nacht en doken in het licht der schijnwerpers telkens weer wit op. Verder was alles donker, want het was kort tevoren nieuwe maan geweest. De weg steeg niet meer en de beek ruiste nu naast hen. Zij bogen naar links en reden over een bruggetje. Voor hen lag een weg, de weg van Twann naar Lamboing. Tschanz stond stil.

Hij deed de koplampen uit, waardoor zij in volledige duisternis gehuld waren.

„Wat nu?" vroeg Baerlach.

„Nu wachten wij, het is twintig minuten voor acht".

Toen het acht uur was geworden en er nog steeds niets gebeurd was, zei Bearlach, dat hij eindelijk wel eens wilde horen wat Tschanz van plan was.

„Precies weet ik het niet, commissaris. Zover ben ik nog niet met het geval Schmied, en u tast zelf ook nog in het duister, al hebt u dan een verdachte.

(Wordt vervolgd)

—DE ROTS—

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Anna	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Santa Familia .. .	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00, en 8.30.	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier ..	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5 00, en 8.00.	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19 00
Westpunt	5.00, en 8.30.	
Soto	5.00, en 8.00.	
Steenrijk	5.30, 7.30, en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag: S. Anna om 9 uur
Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur
de 2e en 4e zondag van iedere maand op S. Familia

N.B. **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Anna: 6.00, 6.30 en 7.30
Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
S. Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30).
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00).
Steenrijk: 6.00, 6.30 (zaterdag 7.00).

ARUBA

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 ...... tevens om 19.00 Avondmis
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 ...... tevens om 17.00 Avondmis.

H. Missen in de week:

Playa: 6.00. 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.

Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om 19.00.
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

As. Donderdag, 14 augustus Vigilie voor Hemelopneming van Maria. **Geen** onthoudingsdag, daar deze onthoudingsdag op Pauselijk voorschrift verschoven is naar 7 december.

As. vrijdag, 15 augustus, Hoogfeest van Maria ten Hemelopneming. TE VIEREN ALS ZONDAG.

NOTA:

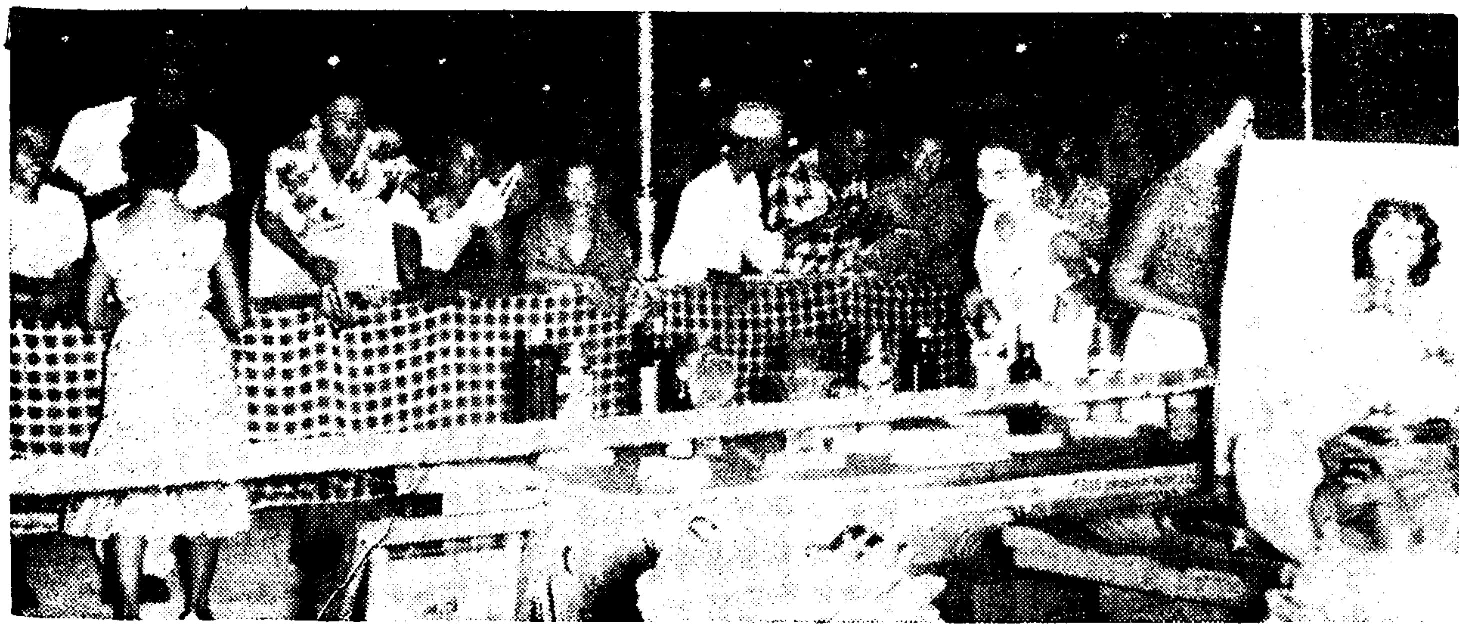
In de nacht van **donderdag** op **vrijdag** as. is er een stille omgang voor onze Katholieke Mannen. De twee beginpunten zijn om **elf uur** donderdagavond in de kerk van **Wishi** en van **Steenrijk.** De stille omgang wordt besloten met een H. Mis om 12 uur in de kerk van Santa Ana in de Breedestraat Otrabanda. Met het bijwonen van deze H. Mis voldoet men dus aan zijn verplichting van Mishoren op vrijdag, 15 augustus. Al onze katholieke mannen worden uitgenodigd deze stille omgang mee te maken. Bij het begin van deze stille omgang zullen de intenties worden opgegeven, waarvoor onderweg gebeden zal worden.

Gedoopt in de kerk van Groot-Kwartier op 5 augustus: Chaqualine Antonia Maria; dochter van: Antonius Johannes Jozef van Riet en Adalina Paulina Wilhelmina Perrelly.

Gedoopt in de kerk van Groot-Kwartier op 6 augustus: Florens; zoon van: Hugo van Gulick en Catharina Johanna Franken.

Gedoopt in de kerk van de H. Familie op 6 augustus: Christiaan Johannes; zoon van: Christiaan van Koppen en Maria Jacoba Teresa Westerdijk.

SUPERFAIR in Club Suriname

De ringwerpstand op de grote fair van club Suriname trok, mede door de prachtige prijzen, grote belangstelling.

Oranjestad. — Door voorzitter Emile Goedhoop werd gisteravond de grote fair welke werd ingericht op het ruime, feestelijk verlichte plein van club Suriname officieel geopend.

Het ziet er gezellig uit en het is er gemakkelijk om op de meest prettige wijze geld kwijt te raken voor het goede doel, nl. het stichten van een speeltuin ten bate van de kinderen van deze druk bevolkte buurt in Sin Nicolaas.

Er is hard gewerkt door een schare van dames en heren, onder algehele leiding van de heer D.H. Baarh om deze fair gereed te maken. De heer H.D. Rodriguez, samen met C. Naloop, H. de Robles, M. Poeder, en J. Goblijn zorgden voor het opstellen van de tenten, kraampjes en spelen en namen bovendien de versiering voor hun rekening. C. Naloop belastte zich met de administratie, daarbij geholpen door E. Ringeling, A. Saw A Kian, Y Lo, B. Meyer en E. Stolz. De keukens en de bar staan onder leiding van de heer J.H. Nunes, die zich daarbij wist te verzekeren van de hulp van een schare van dames, die er stuk voor stuk en bekend staan, dat zij de pollepel op uiterst vaardige wijze weten te hanteren. Emiel Goedhoop heeft de leiding van een grote commissie voor de spelen en het magazijn. De verkeersterrein-controle is in handen van J. Blarz, E. Wong en de heer Burne, en de propaganda, verlichting en omroep wordt geleid door de heer E. Reeberg, die geholpen wordt door R. Willemsberg, J. Eendragt, J. Goedhoop en W. d'Arnault.

Er zijn attracties in overvloed en prachtige prijzen. Gaarne raden wij onze lezers aan vanavond en morgen naar de fair te gaan en er zo op prettige wijze te helpen aan het verwezenlijken van een goed plan.

Gisteravond was er flinke belangstelling en kon men bij wijze van grote generale repetitie ervaring opdoen voor de grote drukte die vandaag en morgen wordt verwacht......

De bouw van de Fatimakerk van Dakota vordert gestadig. Het steeds slinkende bouwfonds moet echter worden aangevuld.....

Ernstig gewonde bij verkeersongeval

Oranjestad. — Gisteravond vond op de verkeersweg naar Santa Cruz een ernstig verkeersongeval, waarbij een persoon ernstig werd gewond.

Op het moment dat een auto een voor hem rijdende wagen zou passeren, gaf de bestuurder van de voorrijdende wagen gas, zodat het inhalen werd vertraagd. Van de andere kant naderde een auto en de wagen die bezig was in te halen botste daardoor met de tegenoigger. De derde hierbij betrokken chaffeur reed door. De materiele schade was zeer groot.

De bestuurder van de eerste wagen weer in zorgwekkende toestand in het hospital opgenomen.

Tweede huldiging van best geslaagde Mulo-leerlingen

Oranjestad. — Maandagavond huldigen de Lions van Aruba, de best geslaagde leerlingen van de Mulo scholen. Dat wordt dan de tweede keer dit jaar dat de kinderen in het feestzonnetje worden gezet.

Enkele weken geleden openden de Rotarians de rij en het valt te verwachten, dat straks nog een derde huldiging volgt door het Algemeen Nederlands verbond, dat elk jaar de leerlingen huldigt, die de beste cijfers bhaalden voor Nederlands.

Hoofdstembureau bestudeert volmachten

Oranjestad. — Door het hoofdstemburau werd de laatste dagen vergaderd over de kwestie van het goedkeuren van de volmachten. goedkeuren van de volmachten. Vanmorgen kwam men opnieuw bijeen om deze zaak te bespreken en af te handelen.

Vandaag sloot n.l. de termijn binnen welke een beslissing moet worden genomen.

Kleinere Santa-boten slaan Aruba over

Oranjestad. — Er is een wijziging gekomen in het vaarschema van de kleinere Santaboten, de „Monica," „Sofia" en „Clara", waardoor zij voorlopig Aruba niet meer aanlopen. Zij komen van New York, rechtstreeks naar Maracaibo, varen door naar het Panamakbnaal, waar zij zowel Cristobal, als Balbao aanlopen, om dan door te varen naar Buenaventura, Colombia en tenslotte naar Puna, Ecuador. Op de thuisreis varen de schepen van het Panamakanaal rechtstreeks naar New York.

Voorlopig, en zo lang als er voldoende passagiers uit Aruba komen en er aanbod van vracht blijft, zullen de „Santa Rosa" en Santa Paula" hier blijven komen. Over het nieuwe vaarschema dat binnenkort wordt gepubliceerd kon men ons nog niets meedelen. Zoals bekend zijn door de Grace Line bepaalde toezeggingen gedaan in dit opzicht.

Handelaren zeiden ons teleurgesteld te zijn over het uitblijven van de kleinere Santa schepen, maar ananderzijds verheugd te zijn over de Rosa en Paula, die hier meer „business" brengen, dan men had verwacht.

Fair ten bate van Fatimakerk te Dakota

Oranjestad. — Ten bate van de bouw van de Fatimakerk van Dakota wordt volgende week een grote fair, gehouden op de speelpleinen van het St. Tharciciuscollege.

De Freres, bereidwillig als steeds hebben weer het leeuwendeel van het voorbereidend werk op zich genomen en naar men ons verzekerde is de naam „Super" fair in geen enkel opzicht overdreven. Er komen naast de oude attrakties, vele (splinter) nieuwe. Het belooft gezellig en druk te worden omdat iedereen wil helpen het voornaamste Huis van Dakota zo spoedig mogelijk schuldenvrij te maken en.... omdat immers ook iedereen wel graag een avond onbezorgd plezier heeft....

Oranjestad. — Uitgeleide gedaan door een groot aantal leerlingen en oud-leerlingen vertrokken gistermorgen vijf frères voor een welverdiend Europees verlof. Het waren frère Rafael van Oranjestad, en van Savaneta de frères Johan, Edgard, Adrianus en Alexander. Drie hunner maken de reis naar Nederland via Rome.

Arubaanse baseballers naar Dominicaanse Republiek

Oranjestad. — Veertien aug. a.s. vertrekt de Arubaanse baseballselektie met een chartervliegtuig van de Compañia Dominicana de Aviacion naar Ciudad Trujillo om er deel te nemen aan de jeugd-wereldkampioenschappen.

Manager van het team is trainer Agapito Mayor. De aangewezen spelers zijn Pitchers: Lloyd D. Brown, Lionel V. Wilson, Rosimbo P. Amaya, Julio A. Rombley, Ricardo E. Canword, Robert E. Agumbero. Catchers: Robert C. Ponson. Infielders Jose M. Wilson (2nd base), Elias M. Muyale (3rd. base), Julian C. Lynch (3rd. base), Jose A. Muyale (shortstop), Leonardo A. Gibbs en Ralph H.J. Benschop (1st base) en Harold A. Jack (infielder). Outfielders zijn Elson M. Hamlet, Errol J. Bardouille, Harry C. Blijden en Kershout.

Chroesjtsjef hield zich bezig met de veiligheid van Russische voetgangers

Moskou. — Chroesjtsjef heeft zich persoonlijk bezig gehouden en instructies gegeven ter zake de veiligheid van de voetgangers, bij het ontwerpen van stedebouwkundige plannen voor de uitbreiding en verbetering van Moskou — zo schrijft het Russische partijblad „Prawda".

Chroesjtsjef heeft in het bijzonder aandacht geschonken aan ondergrondse doorgangen en luchtbruggen voor voetgangers op bijzonder drukke punten.. Dit soort hulpmiddelen voor het voetgangers verkeer zullen in de Gorkistraat en op het plein der revolutie worden aangebracht.

Amerikaanse manschappen voor Turkse luchtbasis ADANA

Beiroet. — Sedert enkele dagen worden in de haven van Beiroet Amerikaanse manschappen en materieel ingescheept met uiteindelijke bestemming voor Adana, de Turkse luchtbasis, die als rechtstreeks steunpunt voor de Amerikaanse troepen in Libanon dient. Het betreft een compagnie genie en een vervoerscompagnie.

LEE KARWICK op Aruba

Oranjestad. — Mejuffrouw Lee Karwick, uitvoerend secretaresse van de Caraibische touristenorganisatie, bracht een kort bezoek aan Aruba. Zij voerde hier besprekingen met mr P. Tuin, die op de laatste conferentie tot secretaris werd benoemd.

Mejuffrouw Karwick, die in New York kantoor houdt, bezocht Colombia ter voorbereiding van de daar te houden jaarlijkse vergadering. Zij reisde door naar Curaçao.

Huurauto's krijgen taximeters

Oranjestad. — Het Bestuurscollege heeft het advies, dat werd uitgebracht door de commissie voor huurautotarieven overgenomen. Aan het hoofd van de commissie staat mr P. Tuin van Welvaartszorg. Een van de belangrijkste punten van het advies was het aanschaffen van taximeters voor de huurwagens. Het bestuurscollege nam ook deze suggestie over en bestelde een dertigtal van deze meters.

Omtrent het nieuw tarief kon men ons nog geen definitieve mededeling doen.

Gisteren werd de heer Van der Horst het gouden speldje voor 40-jarige dienst bij de K.N.S.M. uitgereikt door de heer E. P. Pieters.

H. F. W. van der Horst 40 jaar bij de K.N.S.M.

JUBILARIS werd in intieme kring GEHULDIGD

Willemstad. — Ruim veertig jaar geleden stond een advertiende in de krant, waarin door de Koninklijke West Indische Maildienst (KNWIM) schrijvers voor de schepen werden gevraagd. De Heer van der Horst, toen een jongeling van bijna 18 jaar, solliciteerde naar deze baan en op 8 augustus 1918 volgde zijn aanstelling.

Gedurende de afgelopen veertig jaren heeft de Heer van der Horst de enorme uitbreiding van de KWIM/KNSM van zeer nabij meegemaakt. Toen de Heer van der Horst 8 augustus 1918 zijn werkzaamheden bij de KWIM aanving, was het kantoor nog gevestigd op de Handelskade boven Palais Royal. Het personeel bestond aanvankelijk uit de Heer Boom als Hoofdagent, de Heer Kies, als assistent, de Heer van der Horst en een boodschappen jongen, die tevens het kantoor moest schoonhouden.

Sedertdien is er veel veranderd. Al spoedig volgden de verhuizing naar het De Ruyterplein, terwijl later de Heer van der Horst de bouw en de ingebruikname van het eigen kantoor in de Breedestraat (Punda) meemaakte.

Inmiddels ging de ontwikkeling en vooruitgang van de KNSM gestaag door en de Heer van der Horst heeft van nabij de bouw van de werven en de daar gevestigde kantoren meegemaakt.

Sedert een groot aantal jaren is de Heer van der Horst al weer op de werfkantoren werkzaam en beheert o.a. de magazijnen.

Dat de Heer van der Horst zich zeer nauwgezet van zijn plichten heeft gekweten, verhaalt de volgende anecdote. Na een zeer langdurige en drukke periode moest de Heer van der Horst in het ziekenhuis worden opgenomen en aangezien geen assistent beschikbaar was in die dagen, ondervonden de magazijndiensten direct stagnatie. De tijdelijke waarnemer kon helaas zeer weinig uitrichten vanwege het simpele feit, dat hij de uit te geven materialen niet kon vinden. Er was toen maar één mogelijkheid en die was dat foto's werden gemaakt van de magazijnkosten en daarop kon de Heer van der Horst aanwijzen waar e.e.a. zich bevond!

De verdiensten van de Heer van der Horst hebben nog kort geleden erkenning gevonden toen hem door Z.E. de Gouverneur van de Nederlandse Antillen de gouden medaille verbonden aan de Orde van Oranje Nassau werd uitgereikt.

Gisteren is de Heer van der Horst in kleine kring het gouden speldje van de Maatschappij voor 40-jarige dienst uitgereikt door de Hoofdagent de Heer E. P. Pieters, waarna onder het genot van een glas sherry nog enkele herinneringen werden opgehaald.

Gistermiddag vond er een ontvangst plaats aan boord van het m.s. „Jason", waar de vele vrienden en medewerkers van de Heer van der Horst de Jubilaris konden feliciteren.

Wij wensen de Heer van der Horst graag nog vele jaren in goede gezondheid toe.

Einde van een baseball-paradijs

(Vervolg van pag. 1)

den toe te wijzen. Wie in de goede stad Amsterdam maar iets in de melk had te brokkelen op het gebied van de sport in het algemeen en de honkbal- dan wel de voetbalsport in het bijzonder, bemoeide er zich mee. Ook de Sportraad kwam in het geweer en er werd tot in den treure geconfereerd. **Een oplossing vond men echter niet. Maar er kwam een ogenblik, waarop de Amsterdamse Voetbalbond met het oog op zijn voorbereidingen zekerheid moest hebben ten opzichte van OVVO en toen had OVVO geen andere keuze meer dan te besluiten van het honkbalstadion weer twee voetbalvelden te maken.**

Men is bereids begonnen met de werkzaamheden en er bestaat al geen honkbalstadion meer voor de Europese kampioen. Maar er wordt nog wel geconfereerd en er worden wel naar goed Amsterdamse gewoonte allerlei plannen ontworpen voor een geheel nieuw honkbalstadion. Edoch, het duurt lang, eer er te Amsterdam weer een Europees kampioenschap komt. Aanstonds vagen de voetballers alle herinneringen weg aan het honkbalsucces en hoe langer het duurt, eer men er iets op heeft gevonden, hoe kleiner de kans wordt, dat er inderdaad iets gebeurt.

Jammer. Heel jammer.

B. M. Schilpercort

Morgenavond: LIGHTNING — C.L.D.

Zal C.L.D.'s zegetocht een halt worden toegeroepen?

Willemstad. — Morgenavond om acht uur komen in het JPF-sportpark de basketball-teams van Lightning en de momenteel op toernee zijnde Surinaamse kampioensploeg C.L.D. tegen elkaar uit.

Voor deze ontmoeting bestaat zeer grote interesse.

Ten eerste is C.L.D. tot nog toe in 21 wedstrijden onverslagen op de Nederlandse Antillen en ten tweede geloven wij, dat alleen Lightning het ongeslagen C.L.D.-record een halt kan toeroepen. Ofschoon Huracan Curaçaos kampioen is, lijdt het geen twijfel, dat Lightning momenteel Curaçaos sterkste basketball-ploeg is. Dit team beschikt over zeer goede spelers, terwijl de hechte „man-to-man" verdediging voor vele tegenstanders moeilijk te doorbreken is.

Of deze Curaçaose ploeg echter in staat is C.L.D. te bedwingen, is een vraag, die moeilijk te beantwoorden is.

De Surinamers van hun kant beschikken over een zeer goede ploeg en hebben vooral in de wedstrijd tegen Sithoc getoond uitstekende schutters te zijn.

Technisch moeten de C.L.D.-ers hoger worden aangeslagen dan Lightning. Wil laatstgenoemde ploeg evenwel met de zege gaan strijken, dan moet zij met een defensie voor de dag komen, die de C.L.D.-ers weinig bewegingsvrijheid toelaat.

Wij houden het op een overwinning voor de Surinaamse ploeg, doch wij zouden ons hierin kunnen vergissen.

Het lijdt echter geen twijfel, dat deze ontmoeting een mooie strijd wordt, die geen enkele sportliefhebber zal willen missen.

VERKIEZINGEN op de ISLA

Emmastad. — Op maandag 11, dinsdag 12 en woensdag 13 augustus a.s. zullen er op de Isla verkiezingen worden gehouden voor de Employe's Advies Commissie en wel voor vijf leden.

Aan deze verkiezingen kunnen alle employe's van de C.P.I.M. en de wal-employe's van de C.S.M.

De Employe's Advies Commissie heeft 15 candidaten voorgesteld, t.w. 8 Uitgezonden Employe's en 7 Locale Employe's terwijl door de employe's een tegencandidaat is gesteld, n.l. de employe, de heer L. H. Braaf.

De candidatenlijst ziet er als volgt uit:

1. C. van Bremen (RAF)
2. M. C. Driehuys (IA)
3. J. Goudriaan (TA)
4. J. N. Heyer (RAF)
5. J. J. Knoet (TA)
6. J. H. Korff de Gidts (PF)
7. I. A. A. Kramers (AB)
8. Ir. I. A. Kruyt (TA)
9. W. A. Lieuw (M.D.)
10. L. R. Meyer (RAF)
11. A. E. Pang A Tjok (M.D.)
12. H. M. Romer (OA)
13. R. O. Scheper (TA)
14. J. G. Smits (RAF)
15. J. van Wieringen (TA)

(TA)

16. L. H. Braaf (tegencandidaat)

SCHERMNIEUWS

Willemstad. — Morgenochtend om 9 uur zal in de Marinierskazerne Suffisant de sabel-kampioenschappen hoofdklasse heren worden gehouden.

SPORTBERICHTEN

IJmuiden. — Nu de fusie tussen VSV en stormvogels niet doorgaat, heeft het bestuur van de KNVB VSV alsnog ingedeeld in de eerste divisie A van het betaalde voetbal. Deze afdeling bestaat nu dus uit 16 verenigingen stormvogels blijft in de eerste divisie B (15 verenigingen).

—:—

Boedapest. — De Amerikaanse atleet Glenn Davis heeft tijdens wedstrijden te Boedapest tussen Amerikaanse, Hongaarse en Tsjechische atleten het wereldrecord op de 400 meter horden verbeterd. Hij maakte een tijd van 49.2 sec. hetgeen 0.3 sec. sneller is dat het oude wereldrecord dat sinds 29 juni 1956 (Los Angeles) met 49,5 sec. op zijn naam stond. —

—:—

Dublin. — De Australier Albert Thomas heeft tijdens wedstrijden te Dublin het wereldrecord op de twee mijl verbeterd met een tijd van 8 min. 32,0 sec. Het oude record stond sedert 30 mei 1955 (Londen) met 8 min. 33,4 sec. op naam van de Hongaar Sandor Iharos.

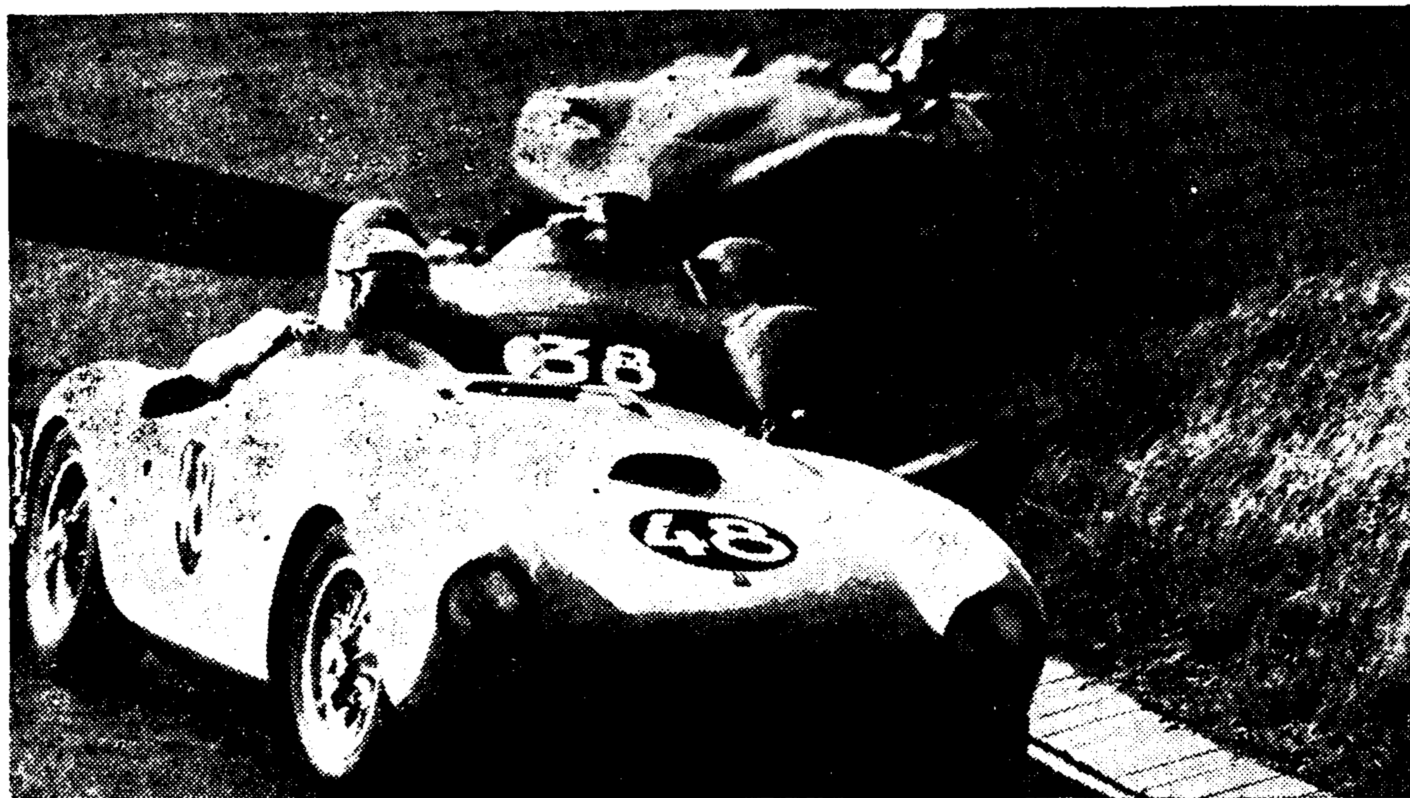
Nationale Zwemkampioenschappen in NEDERLAND

Vlaardingen. — In stromende regen is in het zwembad Groenoord te Schiedam een begin gemaakt met de nationale zwemkampioenschappen (laatste selectie voor Boedapest), waaraan op verschillende nummers ook Australische meisjes deelnamen. Door de lage temperatuur, 17 graden C. waren wereldtijden uitgesloten. Op de 400 m vrije slag, verzwommen in twee series, waren de Australische dames oppermachtig, zij het dat de Nederlandsen felle tegenstand hebben geboden. Zo fel, dat wereldrecordhoudster Lorraine Crapp zich slechts als zesde klasseerde en niet zal deelnemen aan de finale. De 14-jarige Ilsa Konrads was de snelste met een tijd van 5.01.7. Dawn Fraser plaatste zich als tweede. 5.02.5. Sandra Morgan derde, 5.05.5. Corrie Schimmel vierde. 5.06.1, Jans Koster vijfde, 5.06.3 en Lorraine Crapp zesde, 5.06.4. Atie Voorbij won de 100 m vlinderslag. 1.14.0, voor Tineke Lagerberg 1.15,0, de kampioene van het Britse gemenebest Beverley Bainbridge, 1.16,4 en Mary Kok. 1.19,0. Deze meisjes komen in de finale tegen elkaar uit.

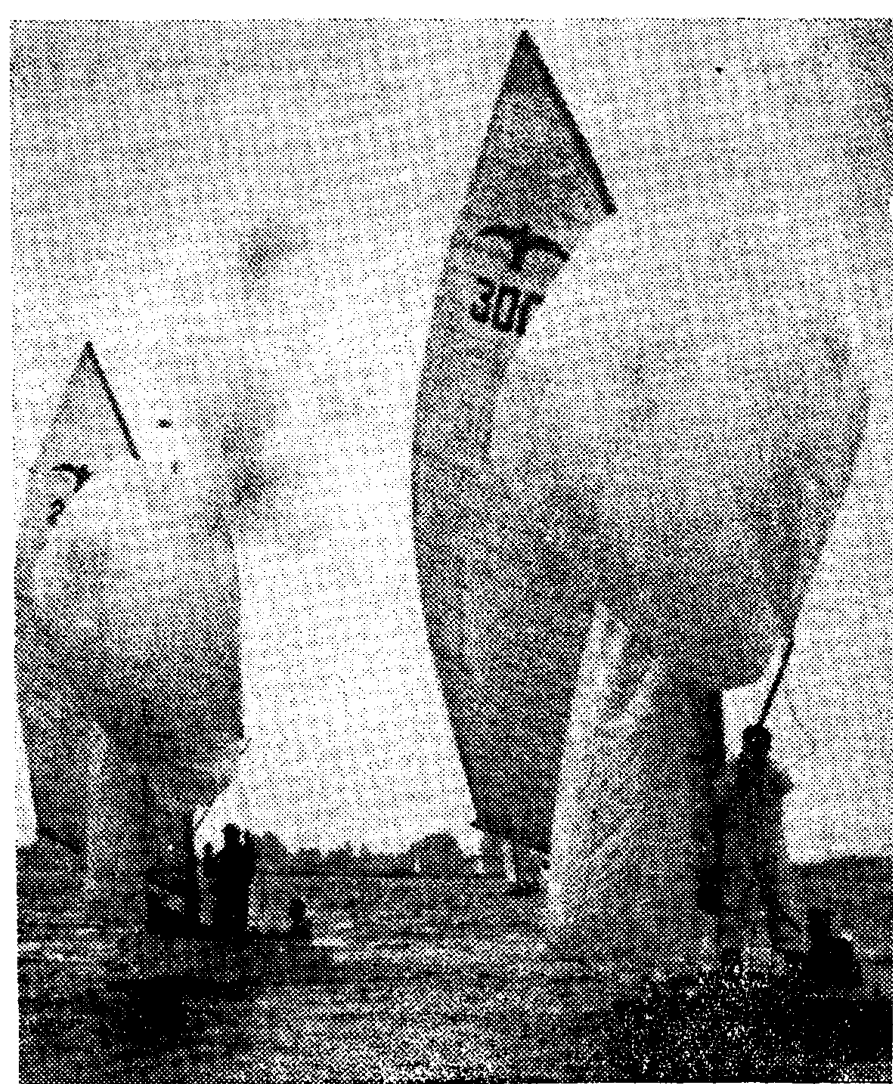
I. G. J. wordt verlengd

Moskou. — Het comite van het internationale geofysische jaar heeft het Russische voorstel aanvaard om het jaar te verlengen. Er is niet meegedeeld met welke periode het wordt verlengd. Het geofysische jaar is op 1 juli 1957 begonnen en zou aanvankelijk achttien maanden duren.

Parijs. — Te Les Sables Colonne in Zuid-West-Frankrijk is donderdag een schip bij het te water laten gekanteld. 25 Mensen werden gewond, onder wie 5 ernstig.

Te Zandvoort werden motor- en autoraces gehouden. In de derde race voor snelle sportwagens werd Hans Tak met Ferrari (48) winnaar. Foto: de coureurs in de bocht van de Hunzerug.

Internationale Hollandweek 1958 op de Loosdrechtse plassen (wedstrijd (Valkenklasse). Voorop nr 300 stuurman A. Wester met „De Polle", daarachter nr 299 stuurman C. Rozendaal met „Heibeltje".

De „Nautilus" volbracht eerste reis onder ijskap van de Noordpool

Washington. — De Amerikaanse atoomduikboot „Nautilus" heeft geheel onder water en ijs varend een tocht over de Noordpool voltooid. Het vaartuig heeft hierdoor een nieuwe zeeweg tussen het Oostelijk en Westelijk halfrond gevolgd, aldus en medeling van het Witte Huis.

De „Nautilus" is op 22 juli uit Pearl Harbour vertrokken. donderdag werd de gezagvoerder, Anderson, bij ijsland van boord gehaald en naar Washington gevlogen waar hij vrijdag door president Eisenhower werd ontvangen. Tijdens een plechtigheid in het Witte Huis werd Anderson onderscheiden met het legioen van verdienste. De bemanning kreeg een eervolle vermelding.

Het Witte Huis deelde mee, dat de nieuwe zeeweg veel korter is. Van Londen naar Tokio moet men 11.200 mijl afleggen, maar langs de route is de afstand slechts 6.300 mijl.

De tocht ging door de Beringstraat tussen Siberia en Alaska. Maandag passeerde men de Noordpool. Men voer geheel in internationale wateren. Anderson zei, dat op de Noordpool het water 13.410 voet diep is, hetgeen 1927 voet dieper is dan men eerst aannam.

De Nautilus voer in 96 uur 1830 mijl onder het ijs, van Point Barrow naar de Atlantische Oceaan tussen Groenland en Spitsbergen. Anderson zei, dat men door de Periscoop tegen het ijs aankeek.

Gedurende de eerste zestien dagen van de reis was de Nautilus ongeveer 96 procent van de tijd ondergedoken. Bij een reis via de Noordpool kan men niets buiten het schip waarnemen. Er zijn geen sterren.

De navigatie maakt een zeer groot deel uit van wat tot dusver een buitengewoon groot probleem is geweest. Wanneer men over de Noordpool vaart kan men geen zekerheid hebben, dat er geen bergen onderwater zijn, die bijna tot aan het ijs komen.

De temperatuur van het water onder ijskap was nul graden. Men ondervond geen moeilijkheden, aldus Anderson.

In de eervolle vermelding bij het legioen van verdienste voor Anderson werd gezegd: onder water een zeeweg tussen het Oostelijk en Westelijk halfrond gevolgd. Dit baant de weg voor verdere onderzoekingen en mogelijk gebruik van deze route door atoomduikboten voor vrachtvervoer als een nieuwe handelszeeweg tussen de grote Oceanen van de wereld.

De Nautilus had een bemanning van 116 koppen.

In talloze buitenlandse perscommentaren wordt de Amerikaanse prestatie beschouwd als het antwoord van de V.S. op de Russische Spoetniks.

Zegslieden van het Japanse ministerie van buitenlandse zaken noemden de tocht van de Nautilus een zeer opmerkelijk succes.

Onofficieel is men van oordeel, dat de geheime reis van de duikboot door de achterdeur, van de de Sowjet-Unie door Moskou als een dreigend voorteken t.a.v. de veiligheid van zijn Noordelijke bases zal worden beschouwd.

De Poolstrategie heeft een nieuw aspect gekregen en men herinnert in dit verband aan de plannen voor toezicht in het Poolgebied welke voornamelijk van de V.S. zijn uitgegaan. Men meent, dat de Amerikanen in dit opzicht door de geslaagde tocht van de Nautilus in een voordeliger positie zijn komen te verkeren.

CUROM - NIEUWTJES

Geluidsjagers

Willemstad. — Zoals bekend **mag** worden verondersteld werd op Aruba reeds een afdeling opgericht van de Internationale Organisatie van Geluidsjagers. Diegenen op Curaçao, die belangstelling hebben voor deze interessante hobby, worden vriendelijk verzocht zich schriftelijk te melden bij de programmaleiding van de Curom (Postbus 31, Willemstad), opdat eventueel ook op Curaçao een afdeling kan worden opgericht. Eigenaars van recorders kunnen reeds meedoen aan een aardige prijsvraag, waarover meer mededelingen worden gedaan in de Curom-Cocktail van zaterdagavond (half tien).

Jeugdomroep

Ondanks de vacantie is de Curaçaose Jeugdomroep zo actief geweest, dat de zendtijd van dertig minuten per week ontoereikend bleek. Daarom zullen twee vraaggesprekken van de Jeugdomroep worden opgenomen in de Curom-Cocktail, t.w. met de vertrekkende voetballers van het Nederlands jeugdelftal en met twee leden van de Toneelgroep '58.

Hoorspelen

Op verzoek van het Curom-Bestuur hebben Bert van der Linden en Ans Koppen, beide van de Toneelgroep '58, een zestal hoorspelen laten opnemen door August Quast. Deze hoorspelen, bij de opname waarvan enkele amateurs op verdienstelijke wijze medewerking hebben verleend, zullen binnenkort worden uitgezonden. Hieraan kan worden toegevoegd, dat ook van de Nederlandsche Radio Unie nieuwe hoorspelen kunnen worden verwacht, waaronder Willy Corsari's „Een meisje verdwijnt".

Groeten

Na het nieuws van zondagavond zeven uur kunnen de volgende groeten uit Nederland worden gehoord: Magalie Coffie (Wassenaar), Lilian Winkel (den Haag). Wilfred, Truus en Henny Barrow (Rotterdam).

Boekenrubriek

In het boekenkwartier komt ditmaal (zondagavond vijf over half acht) aan het woord de Steenstra, die zal bespreken „Vijf kruisen in de jungle".

WAYNE POWERS kreeg strafvermindering

Verdun. — De Amerikaanse deserteur Wayne Powers, die door een te Verdun, in Frankrijk, zetelende Amerikaanse krijgsraad tot tien jaar gevangenisstraf was veroordeeld, zag zijn straf verminderd tot zes maanden dwangarbeid.

Powers deserteerde op het eind van de tweede wereldoorlog, uit vrees voor straf, nadat hem zijn vrachtauto was ontstolen. Hij vond onderdak bij een aardig Frans meisje, Yvete Beleuse, dat in het dorp Mont d'Origny, in Noord-Frankrijk, woonde en dat Powers bij een eerdere gelegenheid had leren kennen. Yvette Beleuse had, vergezeld door de vijf kinderen, die zij Powers heeft geschonken, de zitting van de krijgsraad bijgewoond.

Er waren bij president Eisenhower vele verzoekschriften uit binnen- en buitenland, om Powers' straf te verminderen, binnengekomen. De strafvermindering is gelast door brigadegeneraal Robert J. Fleming van het Amerikaanse leger in Europa.

De stand van het C.P.I.M. Vacantieplan

Willemstad. — Bij de gisteren gespeelde voetbalwedstrijden behaalde Julianadorp 1,06 punten en Emmastad 0,94 punten. De totaalstand is nu:

Juliana-dorp 8,61 pt.
Emmastad 6,57 pt.

Ter voorlichting....

(Vervolg van pag. 1)

waarborgen zijn voor het handhaven van het recht? Als de Antillen deze artikelen uit het statuut willen verwijderen, komt dan niet de laatste reden voor speciale banden tussen Nederland en de Antillen te vervallen?"

De minister:

„Als de banden zuiver Nederlands zijn, moeten zij inderdaad worden gekapt. Wanneer men over „waarborgen" spreekt, zit men precies in de verkeerde sfeer. Dan ben je met een soort bezetting bezig. Als de mensen zelf niet willen, moet je geen waarborgen eisen, dat zij het toch zullen doen. Men moet ons laten doen wat onze zaak is. Laat het ons fout doen desnoods. Overigens geloof ik, dat het bij ons niet minder democratisch toegaat dan in Nederland, zelfs dat het beter gaat dan in Nederland, omdat wij daar veel kritischer worden bezien."

De volgende aantekening zouden wij bij deze passage willen maken:

Wij zijn in het geheel niet eens met de minister, waar hij beweert, „dat het bij ons niet minder democratisch toegaat dan in Nederland, zelfs dat het beter gaat dan in Nederland". Wij verwijzen hiertoe naar de behandeling van de motie-Bikker, die een aanfluiting was van de democratische gedachte, en naar de uitgelokte nieuwe verkiezing voor de Staten met het doel, dat de bevolking zich zou uitspreken over de juistheid van een statuuts-wijziging, die de bevolking niet kan beoordelen, een onredelijke eis van de kant van de regering. Deze handelingen zijn geheel in strijd met de democratie.

De minister:

„Als de mensen zelf niet willen, moet je geen waarborgen eisen, dat zij het toch zullen doen."

Wij vragen: wie worden hier aangeduid met „de mensen"? Wie zijn het, die geen waarborgen willen en dan nog wel waarborgen van fundamentele menselijke rechten en rechtszekerheid?

De minister:

„Men moet ons laten doen, wat onze zaak is. Laat het ons fout doen desnoods."

Wij konkluderen: deze woorden geven een mentaliteit weer bij de huidige regering, die rechtstreeks moet leiden tot een verbreken van de banden met Nederland: de eis om onze zaak desnoods fout, verkeerd te doen. Deze regering wil geen waarborgen. Als men in deze mentaliteit volhardt, is samengaan in één koninkrijk ondenkbaar.

Antillianen, er wordt nu van u gevraagd, dat gij aan deze regering door uw stem de volmacht geeft, om zodanige verandering in het Statuut aan te brengen, dat onze regering in het vervolg de vrijheid heeft de regeringstaak desnoods fout uit te voeren.

Gelooft u, Antillianen, dat Nederland dit zal slikken?

Gelooft u, dat dit tot een democratisch bewind zal leiden tot voordeel van land en volk?

De strijd is ontbrand om de rechtszekerheid, de hoogste waarde in een menselijke maatschappij.

Denkt u, dat men op zichzelf aangewezen in de Nederlandse Antillen die waarden wel zal eerbiedigen, en hoog houden bij een mentaliteit als van deze regering?

Bedenkt wel: van u wordt UITDRUKKELIJK geëist, dat u zich UITSLUITEND uitspreekt over een volmacht aan de regering om een statuutswijziging door te drukken. Een statuutswijziging, waarvan gij de draagwijdte niet kent, maar die gij slechts kunt bevroeden uit hetgeen toevallig uitlekt. Het gaat o.m. over de menselijke rechten en de rechtszekerheid. Minister Van der Meer is van mening, dat die menselijke rechten en de rechtszekerheid hier anders liggen, vanwege de andere sfeer en mentaliteit in ons land.

Dat is een mening tot nu toe in de Nederlandse Antillen onbekend. In het verleden hield men zich aan de algemene norm (die ook in Nederland wordt aangehouden) voor wat betreft de menselijke rechten en de rechtszekerheid. En de Nederlandse Antillen voeren er wel bij en staken in dit opzicht hoog uit boven vele landen van Latijns-Amerika. Nu moeten wij vrezen neergetrokken te zullen worden tot het niveau van sommige Latijnsamerikaanse landen, welk niveau u allen voldoende bekend is.

Antillianen, wat behoort uw standpunt te zijn tegen deze gang van zaken?

In de allereerste plaats moet geen enkele kiezer thuis blijven op 1 september aanstaande. Gij hebt een morele plicht om te gaan stemmen, allen en iedereen!

Brengt uw stem uit op een partij, die stelling neemt tegen de gevaren die ons bedreigen.

Nogmaals: iedereen ter stembus! Zonder uitzondering.

Comité ter Voorlichting van het Antilliaanse Volk

Argentijnse gewichtheffer werd geschorst

Buenos Aires. — De Argentijnse gewichtheffer Humberto Selvetti, tijdens de Olympische Spelen te Melbourne tweede in het zwaargewicht, is door zijn federatie geschorst voor een periode van vijf jaar wegens het o.m. deelnemen aan demonstraties, die geen amateuristisch karakter hadden.